

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชน

ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๖ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชน มีคณะกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนจำนวน ๒๓ คน นั้น

บัดนี้ หัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

๑. กรณี ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๖ พรรคครูไทยเพื่อประชาชน เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๖ ได้มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยยกเลิกทุกฉบับ และให้ใช้ข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖ ดังนี้

ข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๖ พรรคครูไทยเพื่อประชาชน เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๖ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อให้สมาชิกพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ต้องปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ปราศจากผลประโยชน์ส่วนตน ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน” พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคการเมืองนี้นับตั้งแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคครูไทยเพื่อประชาชน เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ แก้ไขเพิ่มเติม ถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองตามข้อบังคับนี้ เรียกว่า “พรรคครูไทยเพื่อประชาชน” ชื่อย่อภาษาไทย ค.พ.ช. ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า THAI TEACHERS FOR PEOPLE PARTY ชื่อย่อภาษาอังกฤษ T.T.P.P.

ข้อ ๕ เครื่องหมายพรรคครูไทยเพื่อประชาชน และความหมาย

(๑) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ใช้เครื่องหมาย

(๒) โดยมีความหมาย ดังนี้

ชื่อพรรคครูไทยเพื่อประชาชน หมายถึง การศึกษานำการเมือง ครูพัฒนาคน ประชาชนพัฒนาชาติ ครู คือผู้มีความรอบรู้ มีหน้าที่ อบรม สั่งสอน ให้ความรู้แก่ศิษย์ มีความรัก ความเมตตา และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อศิษย์ เพื่อให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดี มีความรอบรู้ สามารถมาพัฒนา ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขสืบไป

เครื่องหมายพรรค พรรค ตัวอักษรสีน้ำเงินเข้ม หมายถึง พรรคการเมืองที่มีความมั่นคง เป็นที่พึ่งของประชาชน

ตัวอักษร ครูไทย สีแสด หมายถึง สีประจำวันพฤหัสบดี ซึ่งเป็นสีประจำวันครู

ตัวอักษร เพื่อประชาชน สีเขียว หมายถึง ครูไทย ทำเพื่อประชาชน ประเทศชาติ ให้มีความอยู่เย็นเป็นสุข

สัญลักษณ์ รูปคนสีธงชาติ หมวกสีน้ำเงิน แทนนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษาระดับปริญญา หมายถึง ความสำเร็จของนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่เรียนทุกสาขาอาชีพ โดยมีครู อาจารย์ ให้การอบรมสั่งสอนจนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาและเป็นประชาชนที่มีคุณภาพ ไปพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป

สัญลักษณ์ รูปคนสี่แสดแทนพ่อแม่และครู หมายถึง ครูคนแรก คือพ่อแม่ที่คอยอบรม สอนลูกหลานให้เป็นคนดี ครูคนที่สองคือครู อาจารย์ที่คอยอบรม พัฒนา สอนศิษย์ให้มีวิชาความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๔/๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลท่านางแนว อำเภอน้อย จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ ๔๐๒๓๐ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙๔-๙๙๖-๔๒๔๒

หมวด ๒

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๗ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคครูไทยเพื่อประชาชน มีดังนี้

“การศึกษานำการเมือง ครูพัฒนาคน ประชาชนพัฒนาชาติ” พรรคครูไทยเพื่อประชาชน มุ่งเน้นทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมก่อนประโยชน์ส่วนตน โดยมีอุดมการณ์สูงสุดคือทำเพื่อชาติและประชาชน และจริงใจต่อพี่น้องประชาชนทุกคน โดยมีอุดมการณ์ ดังนี้

(๑) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน มุ่งพัฒนาคน เพื่อให้ประชาชนพัฒนาชาติ โดยจะยึดมั่น ในหลักการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเทิดทูนไว้เหนือเกล้าชาวไทยตลอดไป

(๒) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะปกป้องผลประโยชน์ของชาติไว้ให้ประชาชนคนไทยทุกคน

(๓) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะชำระไว้ซึ่งเอกราชและอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย อย่างแท้จริง

(๔) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ โดยอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม

(๕) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะเป็นแบบอย่างทางการเมืองที่ไม่ทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ และไม่ทำผิดกฎหมายฉบับใด

(๖) พรรคครูไทยเพื่อประชาชน จะส่งเสริมและสนับสนุนคนดี มีคุณธรรม มาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(๗) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนา โดยไม่แบ่งชนชั้น และอาชีพหรือสถานภาพใด ๆ เว้นแต่เป็นบุคคลผู้ไม่หวังดีหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และคนไทย

(๘) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะเป็นผู้ขับเคลื่อนประเทศชาติ และนำพาประชาชนไปสู่การพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองพร้อมมีอาชีพและฐานะที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน พร้อมนำพาประเทศไปสู่การเป็นประเทศชั้นนำระดับแนวหน้าของโลก ในทุกด้าน

(๙) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะมุ่งเน้นและส่งเสริมพลเมืองให้มีระเบียบและวินัย โดยคำนึงถึงหน้าที่พลเมืองมาก่อนสิทธิเสรีภาพ จะทำให้บ้านเมืองพัฒนารุ่งเรืองไปสู่สากลได้

(๑๐) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะสืบสานวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ให้ลูกหลานตลอดไป

(๑๑) พรรคครุไทยเพื่อประชาชน จะหวงแหนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ครบสมบูรณ์

หมวด ๓

นโยบายพรรคครุไทยเพื่อประชาชน

วิสัยทัศน์ของนโยบาย

ประเทศไทยมีความมั่นคง สุขสงบ และสวยงาม มีอาชีพและฐานะมั่นคง ยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคม ให้สวัสดิการคนจน มีปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ ที่ภาคภูมิใจและมีศักดิ์ศรีความเป็นไทย ปราบปรามการทุจริตและสิ่งเสพติด พร้อมกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทย ไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

พรรคครุไทยเพื่อประชาชนจะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรคที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ และจะยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ

การพัฒนาประเทศไทยอยู่ในช่วงของการปฏิรูปประเทศ เพื่อสามารถแก้ปัญหาพื้นฐาน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงานและการบริหารจัดการภาครัฐ ที่สั่งสมมายาวนาน ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดทั้งระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ

ด้านเศรษฐกิจ มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น เชื่อมโยงกันอย่างไร้พรมแดน ขณะที่ประเทศไทย ยังติดกับดักรายได้ปานกลาง สังคมยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านเศรษฐกิจ มีจำนวนคนจนที่ขึ้นทะเบียนไว้ ประมาณ ๑๐ ล้านคน ทรัพยากรบุคคลของชาติยังมีคุณภาพไม่เพียงพอ มีความเชื่อและทัศนคติ ที่ขัดต่อการปฏิรูปประเทศ และการรักษาเกียรติภูมิของชาติ

ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมใหม่ มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของคนในสังคมทุก ๆ ด้านอย่างมาก เป็นปัจจัยเร่งด่วนที่ทำลายให้ประเทศไทยต้องปรับตัว ในการสร้างและการประยุกต์เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติ ให้มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมสร้างสรรค์ อันจะเป็นปัจจัยหลัก ในการจะเคลื่อนการพัฒนาประเทศทุก ๆ ด้าน

โครงสร้างประชากรของชาติได้เข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ทำให้ขาดประชากรในวัยแรงงาน ต้องพึ่งพาแรงงาน จากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการบริหารและความมั่นคงของชาติ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมทำให้เกิดความเป็นเมืองใหม่เพิ่มขึ้น แต่ขาดการวางผังเมืองที่สวยงามและเป็นเมืองน่าอยู่ ในขณะที่เมืองเก่าบางเมืองก็มีการพัฒนาที่ไร้ขอบเขต ขาดความเป็นระเบียบ ประชาชนอยู่อย่างหนาแน่น ระบบการขนส่งภายในเมืองกับระหว่างเมืองยังขาดเครือข่ายเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสื่อมโทรม ถูกทำลายและถูกนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ อย่างไม่มีขีดจำกัด ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอย่างร้ายแรง รวมทั้งกระทบต่อต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนและภัยธรรมชาติลักษณะต่าง ๆ

การบริหารจัดการภาครัฐ เป็นองค์กรขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำสูง มีประสิทธิภาพการบริหารต่ำ และระบบการให้บริการประชาชนไม่ได้มาตรฐานสากล กระบวนการจัดสรรงบประมาณขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การทุจริตและประพฤติมิชอบขยายวงกว้าง ขาดธรรมาภิบาล ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมบางส่วนยังขาดประสิทธิภาพ รวมทั้งกฎหมายหลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากล ล้าสมัย รวมทั้งกระบวนการตรากฎหมายยังมีจุดอ่อน

จากปัญหาดังกล่าว เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้กำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป้าหมายของ การพัฒนาประเทศปี ๒๕๘๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมาย ในการพัฒนาที่ยั่งยืนและการปรับโครงสร้างประเทศไทยสู่ประเทศไทยสู่ประเทศไทยอย่างยั่งยืน

นโยบาย

นโยบายพรรคครูไทยเพื่อประชาชนเป็นการนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๘ นโยบายด้านการเมือง

ประเทศไทยประกอบด้วย สถาบันหลักของชาติที่สำคัญยิ่ง ได้แก่ สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นจุดหลอมรวมความเป็นไทย นโยบายของพรรคครูไทยเพื่อประชาชน มุ่งเน้นให้คนไทยเกิดความตระหนักรู้และเห็นความสำคัญยิ่งในหน้าที่ของพลเมืองไทยที่จะร่วมกันทุกคน ทุกภาคส่วน สร้างความเข้มแข็ง ความเป็นปึกแผ่น รักษาเอกราชและอธิปไตย ในการดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ มุ่งเน้นการทำงานบำรุงและส่งเสริมสถาบันศาสนา ให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียว อยู่ร่วมกันอย่างผาสุก และการเทิดทูน จงรักภักดี ในสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวม และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนทั้งชาติ เพื่อให้เกิดความสามัคคีและนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ของประเทศชาติในทุก ๆ ด้าน รวมถึงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และยึดมั่นในการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมีมาตรการที่ใช้เพื่อสร้างรากฐาน การพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ซึ่งปัญหาการเมืองที่ยังไม่เป็นระบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ นับว่าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ ฉะนั้นพรรคครูไทยเพื่อประชาชนจึงเน้นการ แก้ไขปัญหาหลักของชาติ ด้วยการริเริ่มจัดระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของชาติโดยจะเน้นความสำคัญในการบริหารตามหลักการของระบบประชาธิปไตย ที่จะตั้งพรรคการเมืองโดยประชาชนเป็นของประชาชน และเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังต่อไปนี้

(๑) ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ อย่างเต็มรูปแบบการดำรงและเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบัน ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์อันเป็นเสาหลักสำคัญยิ่ง ของประเทศ มุ่งเน้นให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ตระหนักรู้และเข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ รวมทั้งสิทธิ และเสรีภาพของพลเมือง ในการมีส่วนร่วมที่จะเป็นผู้สร้างความเข้มแข็ง ความเป็นปึกแผ่น รักและหวงแหน รวมถึงการรักษาเอกราชและอธิปไตยของชาติไทย ผ่านสถาบันชาติ การมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกคน ทุกศาสนา ร่วมทำงานบำรุงและส่งเสริมสถาบันศาสนา เรียนรู้หลักของศาสนาอย่างถ่องแท้ และนำมาปรับใช้ ในการดำรงชีพบนรากฐานแห่งความซื่อสัตย์ สุจริต แบ่งปัน สามัคคีและความดีงาม เหนือสิ่งอื่นใด คือการปกป้อง เทิดทูนและจงรักภักดี ต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของคนทั้งชาติ ตั้งแต่บรรพกาล ปัจจุบัน และตลอดภายภาคหน้าสืบไป

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีมาตรฐานในระบบของงานราชการและรวมทั้งการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการทุกระดับชั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพของการทำงานสูงสุด

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ การปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งเน้น ส่งเสริม สนับสนุนองค์ความรู้ให้ประชาชนทุกคนเข้าใจ เข้าถึง และมีความรู้ที่แท้จริงในระบบการเมืองการปกครอง รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมือง เพื่อการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบ รวมทั้งการพัฒนาความร่วมมือทางการเมือง โดยมีประชาชนเป็นส่วนร่วมอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่การพัฒนาชาติบ้านเมืองอย่างรวดเร็วและยั่งยืน

(๔) ให้การสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการดำเนินงานและการกระจายความเจริญสู่ชนบทอย่างแท้จริง

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมข้าราชการประจำมีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างเปิดเผย เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและหน้าที่ของตนเองต่อชาติและประชาชน

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและแก้กฎหมายบางฉบับที่ล้าหลังที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์การยึดมั่นในรัฐธรรมนูญ และปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยมุ่งเน้นความเป็นธรรม รวมถึงการปรับปรุงและพัฒนาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัยและยุติธรรม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และทุกด้าน ในสถานการณ์ปัจจุบัน

(๘) ให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และปลูกจิตสำนึกส่งเสริมให้คนไทยมีความรักชาติบ้านเมืองและมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

(๙) ให้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

ข้อ ๙ นโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

ประเทศไทย มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข องค์กร ภาคราชการมีโครงสร้างขนาดใหญ่ การบริหารอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง ไม่เสมอภาค มีความเหลื่อมล้ำและขาดความเท่าเทียม มีการทุจริตประพฤติมิชอบ ทำให้รัฐเกิดความเสียหาย การบรรจุแต่งตั้งบุคลากรไม่โปร่งใส พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน ให้ทันกับระบบราชการของอาเซียน โดยจะปรับโครงสร้าง การบริหารให้กะทัดรัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมบริหารล้ำสมัย ยึดประชาชน เป็นศูนย์กลางการบริหารที่ธรรมาภิบาล ปราศจากการทุจริตประพฤติมิชอบ มีการพัฒนาศักยภาพ บุคลากรอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างขวัญกำลังใจ ปรับรายได้ให้สูงขึ้น เพื่อให้มีความมั่นคงในอาชีพตามนโยบาย ดังต่อไปนี้

(๑) การปรับโครงสร้างการบริหาร พรรคมีเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ในการปรับโครงสร้างองค์กร และระบบราชการให้เล็กลง การบริหารให้กระชับแต่มีประสิทธิภาพสูง ปรับเปลี่ยนค่านิยมและทัศนคติ ของบุคลากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง พร้อมทั้งการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริการที่มีศักยภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน

(๒) การวางระบบการบริหารแบบบูรณาการ มีการปรับเปลี่ยนวิธีคิด แนวคิดการทำงาน ของคนคนเดียว ไปสู่การทำงานร่วมหลายหน่วยงานอย่างผสมผสานหรือบูรณาการอย่างลงตัว โดยสร้างระบบเชื่อมโยง ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในภาคราชการและภาคเอกชนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม ไม่ติดกับดักการเอื้ออำนาจผลประโยชน์แก่ภาคเอกชน พร้อมทั้งจะทำการร่วมกัน มีผลประโยชน์บริหารร่วมกัน แบบแบ่งปันทั้งสองฝ่าย สามารถสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๓) การบริหารที่มีธรรมาภิบาล ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ หน่วยงานราชการ ล้ำสมัยต้องเป็นองค์กรสีขาว มีความรับผิดชอบ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่มีการทุจริต และประพฤติมิชอบโดยปรับเปลี่ยนค่านิยม ทัศนคติการบริหารที่ไม่มีธรรมาภิบาล และการแสวงหาผลประโยชน์ จากผู้มารับบริการจากภาครัฐ พร้อมกับปลูกฝังวัฒนธรรมการบริหารที่มีธรรมาภิบาล ไม่มีการทุจริต และประพฤติมิชอบ ปลูกจิตสำนึกประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหาร การตรวจสอบ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการ รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

(๔) การพัฒนาระบบการบริหารบุคลากร บุคลากรในภาคราชการเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในระบบการบริหารองค์กร จึงต้องพัฒนาระบบการบริหารบุคลากรให้สอดคล้องกับโครงสร้างการบริหารและคุณภาพของการบริหาร โดยพัฒนาระบบการบรรจุแต่งตั้ง การสรรหา ให้โปร่งใสมีความยุติธรรมได้บุคลากรที่มีคุณลักษณะตรงกับตำแหน่งหน้าที่ที่มีคุณภาพ ระบบการเลื่อนตำแหน่งที่มีความยุติธรรมและจริยธรรม มีความอาวุโส การประเมินผลการปฏิบัติงานสอดคล้องกับความสัมฤทธิ์ผลงานขององค์กร การพิจารณาความดีความชอบตามระบบคุณธรรม ตลอดจนการพัฒนาพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ให้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มความสามารถ โดยการเสริมสร้างบุคลิกภาพ อันพึงประสงค์ ภาวะผู้นำ ความรู้ สมรรถนะ ค่านิยม ทักษะและอุดมการณ์ในการปฏิบัติงาน

(๕) การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจรวมถึงการยกย่องเชิดชูเกียรติบุคลากร การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ เป็นการเสริมสร้างสภาพจิตใจบุคลากรให้มีความเชื่อมั่นและกระตือรือร้นพร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์ทุกอย่างขององค์กร มุ่งเน้นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมขององค์กรให้สวยงาม สภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสม ปรับปรุงการบริหารการบังคับบัญชาของผู้บริหาร การสื่อสารภายในองค์กร และระหว่างองค์กรให้มีประสิทธิภาพ การบริหารที่มีธรรมาภิบาล ความเป็นธรรมในการเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การโยกย้าย ความเสมอภาค ความเท่าเทียม ความพึงพอใจและความก้าวหน้าในการทำงาน ตลอดจนการให้บำเหน็จรางวัลสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ทำคุณประโยชน์ให้แก่องค์กร สังคมและประเทศชาติ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในองค์กร ระดับภูมิภาคระดับชาติและนานาชาติ ในลักษณะต่าง ๆ อาทิ การเป็นบุคคลต้นแบบ บุคคลดีเด่น การเป็นบุคคลผู้ได้รับรางวัลระดับชาติ และรางวัลระดับนานาชาติ

(๖) การปรับปรุงการบริหารรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการหารายได้ให้มากที่สุดก่อนจะทำการจ่ายอย่างประหยัดบนพื้นฐานความมีเหตุผลคุ้มค่าและมีภูมิคุ้มกันตามแนวนโยบาย ดังนี้

(๖.๑) บริหารรายได้จากการเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการหารายได้จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลตอบแทนที่ดี มาร่วมลงทุนกับภาคเอกชนและต่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง พัฒนาศูนย์กลางทางการเงินให้มีรายได้ปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) พัฒนาระบบเศรษฐกิจนอกระบบ ให้มีรายได้ปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ การสร้างเศรษฐกิจชุมชนที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี

และนวัตกรรมประเทศไทยล้ำสมัย เพื่อเชื่อมโยงกับการผลิตสินค้าเกษตร พัฒนาอุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของเศรษฐกิจชุมชนอย่างครบวงจร ได้ปีละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ส่งเสริมศูนย์สมุนไพโรโลก การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การเป็นผู้นำ เกษตรอินทรีย์เพื่อการบริโภคและส่งเป็นสินค้าส่งออก ศูนย์กลางการท่องเที่ยวและสันตนาการสำหรับผู้สูงวัย ตลอดจนการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินที่สำคัญของโลก

(๖.๒) บริหารรายจ่าย พัฒนาระบบงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ จัดลำดับ ความสำคัญของโครงการที่ของงบประมาณ การพิจารณาอนุมัติงบประมาณต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นที่ผลสัมฤทธิ์และประสิทธิผลของงาน ให้สนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง งบประมาณ บางโครงการต้องส่งตรงไปยังพื้นที่โดยตรงไม่ผ่านเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายหน่วยงาน อันจะทำให้เกิดความล่าช้า และการแสวงหาผลประโยชน์ ทำให้คนในพื้นที่ได้รับงบประมาณแต่ละโครงการไม่เต็มตามจำนวน นอกจากนี้จะต้องมีการกำกับติดตามการใช้เงินอย่างใกล้ชิด เมื่อสิ้นสุดโครงการแล้วจะต้องมีการ ประเมินผลโครงการด้วย

(๗) การพัฒนาการให้บริการประชาชน องค์กรของรัฐเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ให้บริการ ไม่ใช่หน่วยงานบริการธุรกิจ การบริการจึงต้องยึดประชาชนหรือผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง ให้บริการอย่างทั่วถึง ทุกคนมีโอกาสได้รับบริการอย่างเท่าเทียมและปราศจากความเหลื่อมล้ำ มีแนวนโยบายที่ต้องพัฒนา ให้การบริการประชาชน ดังนี้

(๗.๑) พัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม วิธีคิด ความมีจิตอาสา เป็นผู้มีความเป็นมิตรไมตรี เสียสละ โอบอ้อมอารี จิตใจอ่อนโยน ให้เป็นผู้ให้อย่างมีความสุข ไม่ใช่การทำงานให้เสร็จตามหน้าที่เท่านั้น รวมทั้งการพัฒนาความรู้และเนื้องานที่จะให้บริการที่มีคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง

(๗.๒) ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล วางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมและสามารถเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์

(๗.๓) บริหารระบบการให้บริการ มีการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ แผนงานที่สอดคล้องกัน กับการให้บริการประชาชน การจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียง การใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีการควบคุมกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด และมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ และผลกระทบการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

(๘) การเปลี่ยนทัศนคติ ความพึงใจ ความเชื่อ ในทางที่ดีต่อประเทศเพื่อนบ้าน สร้างคนรุ่นใหม่ที่มีความสำคัญกับประเทศเพื่อนบ้านในแง่บวก ไม่มองเป็นศัตรู เพื่อผลประโยชน์ของการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข สันติสุข และการพัฒนาร่วมกันที่ยั่งยืน

ข้อ ๑๐ นโยบายด้านกฎหมาย

ที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ รวมถึงการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาขาดความต่อเนื่อง กฎระเบียบต่าง ๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงและไม่เอื้ออำนวยต่อการประกอบการของภาคเอกชน ขาดหลักประกัน ความเป็นธรรม สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน และประชาชนมีอุปสรรคเข้าถึง การบริการด้านความยุติธรรมของภาครัฐ ดังนั้น จึงต้องมีนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม ดังนี้

(๑) การปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัย เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

(๑.๑) ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ภาครัฐมีบทบาทภารกิจและโครงสร้างที่เหมาะสม ทบทวนบทบาทภารกิจของภาครัฐ โดยแยกประเภทภารกิจหลัก และภารกิจรองออกจากกัน ปรับลดภารกิจของภาครัฐโดยมุ่งดำเนินงานเฉพาะภารกิจหลัก และปรับบทบาทภาครัฐโดยเน้นบทบาทด้านการกำหนดกฎเกณฑ์ ควบคุมกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุน มากกว่าบทบาทด้านการปฏิบัติ การส่งเสริมการถ่ายโอนภารกิจให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เข้ามาดำเนินการแทนตามความเหมาะสม จัดโครงสร้างหน่วยราชการใหม่ให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของภาครัฐดังกล่าว โดยพิจารณาถึงความคล่องตัว ประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

(๑.๒) กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และจัดความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหาร ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนอื่นให้ชัดเจน เหมาะสม และไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งสอดคล้องกันระหว่างภารกิจกับเขตพื้นที่รับผิดชอบ กำหนดหลักการและแนวทางในการยุบเลิกภารกิจ หรือปรับลดหน่วยงานส่วนกลางที่ไปปฏิบัติงานในภูมิภาคให้เหลือเพียงภารกิจที่ไม่อาจมอบให้ราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคดำเนินการแทน หรือไม่สามารถถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภาคส่วนอื่น รับไปดำเนินการแทนได้

(๑.๓) เสริมสร้างความเข้มแข็ง เร่งรัดการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจ กำหนดให้การกระจายอำนาจเป็นวาระแห่งชาติ และจัดทำพิมพ์เขียวหรือแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ทั้งด้านภารกิจ งบประมาณและอัตรากำลังจากส่วนกลางให้ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้ ในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงความพร้อม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ หลักความรับผิดชอบ ในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และหลักการเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยง่าย สำหรับประชาชน และกำหนดให้มีการทบทวนภารกิจที่ถ่ายโอนให้ท้องถิ่นโดยคำนึงถึงศักยภาพ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท และประเมินผลภารกิจที่ถ่ายโอนดังกล่าว เพื่อให้การกระจายอำนาจ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาถึงศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท รวมทั้งความสอดคล้องกันระหว่างภารกิจกับเขตพื้นที่รับผิดชอบด้วย และกำหนดกลไกและมาตรการกำกับ เพื่อติดตามการดำเนินการกระจายอำนาจให้ชัดเจน

(๒) การปรับปรุงกฎหมายที่ส่งเสริม สนับสนุนและเอื้ออำนวยต่อการประกอบการ ของภาคเอกชน

(๒.๑) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อให้เกิดอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต อาทิ ด้านการส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรม ด้านการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์ ด้านการให้การรับรอง และทดสอบมาตรฐาน ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการพัฒนาบุคลากร

(๒.๒) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการสำหรับอนาคต โดยทบทวน ปรับปรุง และพัฒนามาตรฐาน กฎ ระเบียบ และนโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวของประเทศให้สอดคล้องกับสภาวการณ์

(๒.๓) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ เพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม และอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยปรับปรุงกฎระเบียบ แนวทางปฏิบัติด้านพิธีการศุลกากรที่ส่งเสริมการอำนวยความสะดวกทางการค้า และมีการบังคับใช้ด้านศุลกากรที่มีความโปร่งใสและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ปรับปรุงแก้ไข กฎหมายแข่งขันทางการค้า เพื่อให้มีการแข่งขันที่เป็นธรรมในตลาดและเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้ กฎหมายให้ทันต่อสถานการณ์การค้าเสรีในปัจจุบัน

(๒.๔) ปรับปรุงกฎหมายและกฎเกณฑ์เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจเริ่มต้น ตลอดจนการมีกฎหมายด้านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการ และผู้บริโภคในการใช้พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มากขึ้น

ข้อ ๑๑ นโยบายด้านกระบวนการยุติธรรม

(๑) การพัฒนาโลก หลักประกันความเป็นธรรม สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชน

(๑.๑) พัฒนาระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว

(๑.๒) ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์ หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ

(๒) การส่งเสริมให้ประชาชน เข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมของภาครัฐอย่างทั่วถึง

(๒.๑) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความมั่นใจ ยอมรับ และปฏิบัติตามกติกา

(๒.๒) พัฒนาระบบการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร โดยพัฒนาการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิด พัฒนาระบบเทคโนโลยีในกระบวนการยุติธรรม ทั้งทางแพ่งและอาญาเพื่อเป็นช่องทาง รองรับการเข้าถึงของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศกลางของกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่งและอาญา

(๒.๓) ปฏิรูปองค์กรและการทำงานในกระบวนการยุติธรรม ให้สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามหลักนิติธรรม อาทิ การปฏิรูปโครงสร้างขององค์กรศาล การพัฒนาระบบวิธีพิจารณาคดีและระบบองค์คณะในองค์กรศาล การกำหนดองค์กรอัยการเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ การมีอำนาจสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน และการขยายขอบเขตอำนาจองค์กรทนายความและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้ครอบคลุมการให้บริการทางกฎหมายมากขึ้น

(๒.๔) พัฒนาระบบนิติวิทยาศาสตร์ของประเทศในการส่งเสริมและยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อสนับสนุนงานคดีและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๑๒ นโยบายด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นนวัตกรรมในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การปฏิวัติดิจิทัลต่อการเปลี่ยนผ่านสู่การปฏิวัติอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยและอัตราการเกิดลดลง รวมทั้งการติดกับดักรายได้ปานกลางของประเทศ การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของโลกอย่างรวดเร็ว ตลอดจนผลกระทบจากการเพิ่มประชาคมอาเซียนและภาพสะท้อนเชิงประจักษ์ของการจัดการศึกษาที่ยังไม่มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติ แม้รัฐบาลได้ใช้จ่ายงบประมาณไปแล้วเป็นจำนวนมาก

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาของชาติที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมที่เท่าเทียมสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ใช้ศักยภาพช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ให้ก้าวข้ามประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ดำรงชีพอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านการศึกษา ดังนี้

(๑) การจัดการศึกษาเพื่อความเจริญเติบโต ความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ให้ทุกช่วงวัยมีความรักสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมให้ประชาชนในเขตพัฒนาพิเศษ โดยเฉพาะสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งการดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ ตามแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑.๑) พัฒนาการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑.๒) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษ โดยเฉพาะสามจังหวัดชายแดนใต้ และเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ๆ

(๑.๓) ยกกระดับคุณภาพและส่งเสริมโอกาส ในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่พิเศษ ทั้งพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตามแนวตะเข็บชายแดน ชุมชนชายขอบ กลุ่มชุมชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม รวมทั้งแรงงานต่างด้าว

(๑.๔) พัฒนาการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็งเพื่อผลิตแรงงานฝีมือ เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศ ปรับเปลี่ยนทัศนคติผู้ประกอบการ นักเรียน นักศึกษา ให้เห็นคุณค่าของอาชีวศึกษาและส่งเสริมพฤติกรรมอันพึงประสงค์

(๑.๕) พัฒนาการศึกษา เพื่อจัดการระบบการดูแลและป้องกันภัยคุกคามรูปแบบใหม่

(๒) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเน้นที่การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการวิจัยและนวัตกรรม ตามแนวทางปฏิรูป ดังนี้

(๒.๑) ผลิตและพัฒนากำลังคน ให้มีความรู้ สมรรถนะ ในสาขาที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

(๒.๒) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน

(๒.๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การประดิษฐ์คิดค้นการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่จะสร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านการผลิตการเกษตร อาหาร และเทคโนโลยีชีวภาพ สุขภาวะที่ดี สมุนไพร ระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ เป็นต้น

(๒.๔) ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และนวัตกรรม สู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาศักยภาพคน เป็นนโยบายที่เน้นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้สามารถพัฒนาศักยภาพ สมรรถนะของคนทุกช่วงวัย ตามแนวทาง ดังนี้

(๓.๑) ส่งเสริมและสนับสนุน ให้คนทุกช่วงวัย มีความรู้ความสามารถ มีทักษะเต็มตามศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเหมาะสม

(๓.๒) ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ศูนย์ความรู้ สื่อ หนังสือ ตำรา สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่

(๓.๓) พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและปรับเปลี่ยนค่านิยมของคนไทย ให้มีระเบียบวินัยจิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์

(๓.๔) พัฒนาระบบการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูง พร้อมกับสร้างระบบและกลไกการติดตาม การวัดและประเมินผลผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ

(๓.๕) พัฒนาค้างข้อมูล ห้องปฏิบัติการ สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้
ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

(๓.๖) พัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม
และความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๓.๗) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิต ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

(๔) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียม
ทางการศึกษาเป็นนโยบายที่ให้ทุกคน ได้รับโอกาสในการศึกษาเรียนรู้และความเสมอภาค ในการเข้าถึง
การศึกษาที่มีคุณภาพตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๔.๑) เพิ่มโอกาสความเสมอภาคและความเท่าเทียม ในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

(๔.๒) ส่งเสริมระบบการศึกษานอกโรงเรียน สร้างโอกาสให้ทุกคนสามารถ
เข้าถึงการศึกษาได้โดยสะดวก และสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ

(๔.๓) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเชื่อมโยงเป็นระบบที่เสถียร
และเข้าถึงได้ รวมถึงพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย

(๔.๔) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา สำหรับผู้พิการ ทูพพลภาพ
และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมทุกรูปแบบ ให้สามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

(๕) การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ให้การศึกษาแก่คนทุกช่วงวัยเห็นคุณค่าและเคารพต่อสิ่งแวดล้อม จัดองค์ความรู้ที่มีคุณภาพมาตรฐาน
และการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ ด้านการเสริมสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๕.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม
จริยธรรมและนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

(๕.๒) ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้
และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๓) พัฒนาองค์ความรู้ งานวิจัยและนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕.๔) พัฒนาระบบนิเวศของสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษา ให้มีความร่มรื่น สวยงาม ให้มีคุณภาพมาตรฐานตามความเป็นสถาบันหรือมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) มหาวิทยาลัยเชิงระบบนิเวศ (Eco University) เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนเชิงประจักษ์

(๖) การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการบริหารการศึกษา เน้นการพัฒนาองค์กร การศึกษาทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ การบริหารองค์กร การมีส่วนร่วม และการใช้กฎหมายในการบริหารการศึกษา ตามแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๖.๑) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารการศึกษา ให้กะทัดรัด มีความคล่องตัว ในการบริหารและการเข้าถึงบริการอย่างเท่าเทียม

(๖.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กรที่มีธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้และไม่มีการทุจริต

(๖.๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาและการบริหารสถานศึกษา ที่มีประสิทธิภาพ

(๖.๔) ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับระบบการเงิน เพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

(๖.๕) พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเป็นธรรม สร้างขวัญ กำลังใจและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ

(๗) การส่งเสริมการศึกษาของกุลบุตร กุลธิดา โดยการสนับสนุนทุนแก่นักเรียน นักศึกษาที่เรียนดีอย่างกว้างขวางและการลดค่าใช้จ่ายในการศึกษา เพื่อให้ทุกคนได้รับโอกาส การศึกษาเท่าเทียมกัน

(๗.๑) สนับสนุนให้มีการแปล และเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสได้ศึกษา หาความรู้ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๗.๒) เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์และบุคลากรทางด้านการศึกษาทุกระดับให้เท่าเทียมและเป็นธรรมในด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน และที่อยู่อาศัย

(๗.๓) สนับสนุนให้ผู้ที่มีศักยภาพในสังคม และผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยยึดถือการพึ่งตนเองเป็นหลัก

(๗.๔) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่กำลังขาดแคลน โดยมุ่งเน้นเพื่อให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๗.๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับได้มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะศึกษาของแต่ละคน จัดการการขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษา และให้มีมาตรการอย่างเฉียบขาดกับการเรียนและศึกษาที่ประทุษร้ายของสถาบันการศึกษาอย่างร้ายแรง

(๗.๖) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลกทั้งปัจจุบันและอนาคต

(๗.๗) ออกมาตรการให้ครูและอาจารย์ต้องมีการพัฒนาในการสอนให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๗.๘) ส่งเสริมและให้การสนับสนุนให้แก่เด็กและเยาวชนที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีสถานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานสามารถเข้าโรงเรียนได้โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ทุกระดับการศึกษา

(๗.๙) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียนและการศึกษาค้นคว้าความรู้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๓ นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีรายได้ปานกลาง มากกว่าสองทศวรรษ ประชาชนส่วนใหญ่ยังยากจน มีภาระหนี้สิน ประสบความเดือดร้อน เป็นผู้ด้อยโอกาส ขาดความเท่าเทียมและมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นต้นทุนการผลิตถูกทำลาย มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และติดกับดักการไม่เอื้อประโยชน์ ให้ภาคเอกชนร่วมลงทุนแบบผลประโยชน์ร่วม การบริหารการคลัง ทั้งการบริหารรายได้ การบริหารรายจ่าย หรืองบประมาณ ยังไม่เต็มศักยภาพและไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร พรรคครูไทยเพื่อประชาชน มีเจตจำนงอย่างแน่วแน่ที่จะแก้ไขปัญหา และมีนโยบายเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ สามารถก้าวสู่การเป็นประเทศที่มีรายได้สูง โดยเริ่มตั้งแต่นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

การบริหารรายได้จากภาษี การบริหารรายได้จากแหล่งอื่น อาทิ การคมนาคมขนส่งทางเรือ การบริหารจัดการธุรกิจนอกระบบ การเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก การบริหารหนี้สาธารณะ และการบริหารงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบริหารรายได้ให้ได้มากที่สุด และใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดตามแนวปฏิบัติ โดยปราศจากการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างแท้จริง อีกทั้งสนับสนุนให้ข้าราชการและประชาชนทั่วไปมีความเป็นอยู่ และดำเนินชีวิตตามแบบของเศรษฐกิจพอเพียง และการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก ซึ่งมีนโยบาย ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาการวางผังเมืองของทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบ และได้มาตรฐานตามหลักการจัดผังเมืองตามสากล และเน้นก่อสร้างที่ได้มาตรฐานและมีที่มาของศิลปะของชาติไทย ในการออกแบบและก่อสร้างรวมทั้งวัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้าง

(๒) สนับสนุนให้ตั้งองค์กรพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อประสานงานช่วยเหลือ สนับสนุนและให้ความคุ้มครองด้านอุตสาหกรรมและผลผลิตอื่น ๆ ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๓) ร่วมมือกับต่างประเทศในด้านการลงทุนร่วมกันในด้านเศรษฐกิจ ภายใต้หลักของความเป็นอิสระ และพึ่งตนเอง โดยยึดหลักการเสียเปรียบน้อยที่สุดเป็นหลัก

(๔) ป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะการเงินใด ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดและป้องกันการรั่วไหล

(๕) แก้ไขปัญหาการเงินการคลังและการธนาคารให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจหลักเสี่ยง การผูกขาดและให้มีการควบคุมการปล่อยสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๖) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องต่อการพัฒนาประเทศ

(๗) ปรับปรุงการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนการค้ากำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) กระจายความเจริญและสนับสนุนการเพิ่มงานไปสู่ชนบทเพื่อผ่อนคลายความแออัดในเมืองหลวง

(๙) พัฒนาระบบรัฐวิสาหกิจ โดยใช้หลักการแข่งขันเสรีและการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ โดยกำหนดอัตรา ในการถือหุ้นของรัฐบาลต้องเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นทั้งหมดในกรณีของ รัฐวิสาหกิจหลัก และอาจจะเป็นผู้ถือหุ้นน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของหุ้นทั้งหมดในกรณีของรัฐวิสาหกิจรอง

(๑๐) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ มีที่ทำกินเป็นของตนเอง และกำหนดพื้นที่ทางการเกษตร ป่าไม้ อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

(๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาโดยใช้ทรัพยากรของชาติให้น้อยที่สุด เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของชาติโดยรวม

(๑๒) ให้การสนับสนุนการกำหนดมาตรฐานของผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๑๓) ทบทวนและพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง โดยยึดหลักของระบบเศรษฐกิจการแข่งขันเสรีที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยและประเทศชาติ

(๑๔) การพัฒนาและแก้ไขเศรษฐกิจฐานราก เน้นที่เกษตรกรรายย่อยที่ทำการเกษตรเพื่อยังชีพ และยังมีรายได้น้อย พึ่งพาตนเองไม่ได้ มีภาวะหนี้สิน ต้องมีการปฏิรูประบบการเกษตรแบบผสมผสาน ตามเกษตรทฤษฎีใหม่ และตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และพัฒนาไปสู่การเกษตร เพื่อการค้า ส่วนประชาชนกลุ่มผู้สูงอายุ พ่อค้า แม่ค้า ประชาชนระดับฐานรากที่ยังไม่มีรายได้ ไม่สามารถ เลี้ยงครอบครัวได้อย่างพอเพียงจะต้องได้รับการส่งเสริมให้มีอาชีพที่มั่นคง

(๑๕) การพัฒนาสู่การเป็นชาติการค้า ด้วยการเพิ่มศักยภาพทางการค้า ด้วยการขยายตัว ทางเศรษฐกิจการค้าส่ง ค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัล ด้วยวิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ที่ส่งผลต่อการพัฒนา เพื่อการยกระดับขีดความสามารถสู่ระดับการเป็นชาติการค้าเพื่อการเป็นประเทศ ทางการค้า ประเทศไทยต้องเข้าไปอยู่ห่วงโซ่การผลิตโลก เพื่อให้เกิดการส่งออกไปต่างประเทศ เพื่อเกิดการลงทุนทางธุรกิจให้เกิดการเคลื่อนไหว เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจและเทคโนโลยีการพัฒนาทางธุรกิจ อย่างรวดเร็ว เกิดการส่งเสริมทางการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจและส่วนแบ่งทางธุรกิจ และที่สำคัญการปรับปรุงกฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายทางการค้า เพื่อเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ระหว่างประเทศที่ได้รับการยอมรับระดับสากล

(๑๖) การวางรากฐานการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง สร้างงาน สร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับคนในชนบท และเน้นการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ กระจายการพัฒนาเมือง ศูนย์กลางไปสู่ภูมิภาค การพัฒนาเมืองศูนย์กลางในภูมิภาค ทำให้เกิดงาน อาชีพและรายได้ รวมทั้ง การหมุนเวียนทางเศรษฐกิจการผลิตภาคเกษตร ต้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการตลาด และการอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าในอนาคต พัฒนาความร่วมมือระหว่างกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตสินค้า เพื่อให้สามารถแข่งขันกับกลุ่มประเทศต่าง ๆ ได้ และส่งเสริม การสร้างนวัตกรรมมาใช้ในการผลิตสินค้า

(๑๗) การปรับปรุงการคมนาคมขนส่งเพื่อเพิ่มรายได้ เพื่อเชื่อมระหว่างทะเลอันดามัน กับอ่าวไทย สามารถสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อให้เกิดการขนส่ง การเคลื่อนย้ายกำลังคน อาวุธในการสร้างความมั่นคงทางการทหาร ด้านเศรษฐกิจสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความเจริญจากการขนส่งที่รวดเร็ว ประหยัดพลังงาน ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางธุรกิจ เป็นเส้นทางทางทะเลที่สำคัญและเป็นศูนย์กลางรวมถึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางการค้าของโลก ได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืน

(๑๘) การสร้างเขตพื้นที่พิเศษเพื่อเป็นสถานบันเทิงครบวงจร หรือเอนเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์ (Entertainment Complex) ที่รวบรวมบริการต่าง ๆ เข้าด้วยกันในที่เดียว อาทิ ร้านค้าปลอดภาษี สนามกอล์ฟ โรงแรม ธุรกิจบันเทิง และอื่น ๆ เพื่อให้คนในครอบครัวไปใช้บริการ โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวต่างประเทศเป็นหลัก ไม่ใช่คนในประเทศ อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ ในเชิงเศรษฐกิจช่วยเพิ่มรายได้ของรัฐบาลและประชาชน สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างเศรษฐกิจท้องถิ่น ลดการไหลออกของเงินตราและดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ โดยจะต้องออกแบบโครงสร้าง องค์การที่เป็นกลไกการตรวจสอบ ควบคุม ป้องกัน และวางมาตรการควบคุมการบริหารจัดการรายได้ ของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส รวมทั้งการวางมาตรการ ไม่ให้มีผลทางลบต่อครอบครัว และปัญหาสังคม ผลกระทบต่อเยาวชนไทย ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้มีอิทธิพล รวมถึงต้องไม่กระทบต่อขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีและไม่ให้เกิดนักพนันรายใหม่

(๑๙) การบริหารจัดการเศรษฐกิจนอกระบบที่มีมูลค่าสูง เป็นแหล่งสร้างเงิน สร้างงานให้แก่ประชาชน ส่วนหนึ่งมีความสำคัญและความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจในระบบ สามารถขับเคลื่อนการเจริญเติบโตเศรษฐกิจของประเทศได้ จึงต้องบริหารจัดการเศรษฐกิจนอกระบบ ให้อยู่ในระบบ และปรับปรุงกฎหมายให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

(๒๐) การพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก เป็นการเปิดโอกาสให้นักธุรกิจทั่วโลกมาลงทุนด้านการเงิน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้แนวทางการบริหารธุรกิจการเงินที่มีประสิทธิภาพและปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก

(๒๑) การพัฒนาการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่มีผลตอบแทนที่ดี ให้มีการดำเนินการลงทุนก่อสร้างโครงสร้าง หรือกำหนดนโยบาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยการลงทุนของภาครัฐที่มีต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสร้างผลตอบแทนที่ดีนั้น โดยดูจากความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งในกลุ่มประเทศยุโรป ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องการลงทุนด้านคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งเป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะผลักดันให้ประเทศเกิดการพัฒนา และมีความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศและระดับภูมิภาคได้ ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มประสิทธิภาพ ความน่าเชื่อถือ และคุณภาพการให้บริการที่ดียิ่งขึ้นด้วย ซึ่งจะทำให้สามารถลดต้นทุนการขนส่ง และประหยัดเวลา และสามารถส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในภาคการผลิตเกิดความสามารถในการแข่งขัน และการเติบโตทางเศรษฐกิจได้ในที่สุด

(๒๒) การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศูนย์การท่องเที่ยวและนันทนาการสำหรับผู้สูงอายุ การพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นการเตรียมความพร้อมรองรับกลุ่มประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับผู้สูงอายุ โดยการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการพักผ่อน การออกกำลังกาย การเรียนรู้สุขภาวะที่ดีสำหรับผู้สูงอายุ

(๒๓) การพัฒนาเมืองนวัตกรรมสมุนไพร ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสมุนไพรโลก สมุนไพรไทยมีประโยชน์นานัปการและเป็นที่ยุติกันทั่วไป เพื่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์ภูมิปัญญา ด้านการรักษาจากชุมชน และสามารถสร้างความเข้มแข็งกับชุมชนในการผลิตสมุนไพรไทย จึงต้องมีการสนับสนุน ส่งเสริม วิจัยและพัฒนาสมุนไพรไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าไทย ด้วยผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับสากล โดยการยกระดับภูมิปัญญาของหมอยาสมุนไพรไทย เร่งรัดการร่วมลงทุนจากทั้งในส่วนภาคเอกชน และหรือภาครัฐวิสาหกิจ อาทิ องค์การเภสัชกรรม และหรือพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ เช่น ศูนย์พัฒนายาไทย

และสมุนไพร กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยฯ โรงพยาบาลของรัฐเพื่อการผลิตยาสมุนไพรที่ได้มาตรฐานสากล ให้มีความสามารถในการผลิตในปริมาณมากพอภายในประเทศและส่งเป็นสินค้าส่งออกในระดับโลก จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมสมุนไพรและการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร เพื่อเป็นการรักษา ค้ำครองสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาไทยที่จะสามารถนำไปสู่การนำสมุนไพรไปใช้ และสร้างประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์

(๒๔) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจแต่ละภูมิภาค และเศรษฐกิจชุมชน รายได้จากเศรษฐกิจ ที่มีมูลค่าสูงมาจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะในแต่ละภูมิภาคมีความสำคัญกับธุรกิจชายแดน เพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามนโยบายรัฐ โดยให้การส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจมูลค่าเพิ่ม เศรษฐกิจชุมชนสู่สากล พัฒนาสินค้าสู่การเป็นสินค้าระดับโลก การเร่งพัฒนา “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก” ซึ่งจะมีศักยภาพในการสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมถึงร้อยละ ๓๙ ของเศรษฐกิจของประเทศ

(๒๕) การบริหารรายได้จากภาษีที่เป็นรายได้หลักของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ ทั้งการจัดเก็บภาษีทางตรงและภาษีทางอ้อม ให้เป็นแบบระบบ ไม่มีความเหลื่อมล้ำ ภาษีทางตรง จะเก็บตามฐานความสามารถในการเสียภาษี ผู้มีรายได้สูงหรือมีความสามารถในการเสียภาษีสูง ควรเก็บภาษีในอัตราที่สูงหรืออัตราก้าวหน้า ส่วนผู้ที่มีรายได้ปานกลางหรือมีความสามารถในการเสียภาษีต่ำ ควรจัดเก็บในอัตราร้อยละและยกเว้นการเก็บภาษีผู้มีรายได้ต่ำ หรือไม่มีรายได้ นอกจากนี้ควรที่จะเก็บภาษี อสังหาริมทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงในอัตราก้าวหน้ารวมถึงจัดเก็บภาษีในภาคส่วนอื่น ๆ เช่น การกำหนดการจัดเก็บ ภาษีมรดก ภาษีที่ดินร้างหรือไม่ก่อประโยชน์ ภาษีสินค้าฟุ่มเฟือย ภาษีหุ้นและผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ สำหรับภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บ ภาษีบริโภคหรือการใช้บริการของประชาชน ทั้งผู้มีรายได้สูงผู้มีรายได้ปานกลาง และผู้มีรายได้ต่ำ หรือไม่มีรายได้ โดยเฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ ๗ ของมูลค่าสินค้าและบริการ ยังไม่สอดคล้องและไม่เป็นธรรมกับเป้าหมาย ทางเศรษฐกิจ จึงต้องปรับโครงสร้างการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้สอดคล้องกับบริการสินค้าและบริการ เช่น สินค้าฟุ่มเฟือย

(๒๖) การบริหารงบประมาณรายจ่าย มีนโยบายการบริหารรายจ่ายที่สามารถสะท้อน ให้ประชาชนทราบ รัฐบาลมีความจริงใจที่จะบริหารประเทศเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยจะจัดสรรงบประมาณ ตามนโยบายที่สามารถสนองตอบความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างทั่วถึงเป็นธรรม ไม่มีความเหลื่อมล้ำ การใช้จ่ายงบประมาณต้องตระหนักและให้ความสำคัญของเป้าหมาย ผลสำเร็จ

ประสิทธิผลของแต่ละโครงการที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณและการส่งมอบงบประมาณให้ถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ในทำนองเดียวกันก็ให้ความสำคัญของการกำกับติดตามควบคุมการใช้งบประมาณอย่างใกล้ชิด เพื่อทราบความก้าวหน้าและปัญหาระหว่างการใช้งบประมาณของโครงการต่าง ๆ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้ว จัดให้มีการประเมินผลการใช้งบประมาณ ผลงานที่เกิดขึ้น ปัญหา อุปสรรคและผลกระทบเพื่อปรับปรุงการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

(๒๗) การบริหารหนี้สาธารณะ รัฐบาลที่จัดงบประมาณแบบขาดดุล มีหนี้สาธารณะที่ไม่ก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งการกระตุ้นเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ การลงทุน และการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ย่อมจะมีผลต่อการแข่งขันทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และเป็นภาระแก่คนรุ่นหลังมากจนเกินไป จึงต้องให้ความสำคัญเร่งด่วนในการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ โดยพิจารณาถึงความคุ้มค่าของการก่อหนี้สาธารณะทั้งทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางจิตวิทยา การก่อหนี้สาธารณะต้องนำเงินไปลงทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็น เช่น การก่อสร้างคมนาคม ทั้งทางบก ถนน ทางรถไฟ ทางน้ำหรืออวตอร์เวย์ และทางอากาศ ท่าเรือ คลังสินค้า และการชลประทาน เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่งและความเชื่อถือ รวมทั้งนโยบายที่จะกระจายอำนาจในการบริหารการเงินการคลัง ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดเก็บภาษีบางประเภทตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นและสามารถบริหารการใช้งบประมาณรายจ่ายในท้องถิ่นให้คล่องตัวยิ่งขึ้น ภายใต้กรอบของกฎหมาย

(๒๘) การปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย การสร้างแรงจูงใจนักลงทุนในเรื่องสิทธิประโยชน์และมาตรการทางภาษี ส่งเสริมการเจริญเติบโตของผู้ประกอบการใหม่ รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลเข้าสู่ประเทศไทย ล้ำสมัย บูรณาการกับเศรษฐกิจอาเซียนและเศรษฐกิจโลก

ข้อ ๑๔ นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในระบบนิเวศและการดำรงชีวิตของประชาชน รวมทั้งการใช้เป็นปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาประเทศปัจจุบัน ทรัพยากรเหล่านี้มีอยู่ในภาวะวิกฤต ทรัพยากรดินและทรัพยากรน้ำมีมลพิษ มีการบุกรุกเข้าไปครอบครองและใช้ประโยชน์อย่างไม่เหมาะสม ทรัพยากรป่าไม้ถูกตัดทำลายพื้นที่ผืนป่าลดลง ต้นน้ำลำธารได้รับความเสียหาย รวมทั้งมีการใช้พลังงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพปล่อยก๊าซในบรรยากาศ ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมของประเทศ พรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากร โดยการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด มีการปลูกจิตสำนึกปลูกฝังความหวงแหนในทรัพยากรของประเทศ แก่ประชาชนทุกช่วงวัยเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานของชาติไว้ อย่างมีคุณภาพ มาตรฐานและมีความสมดุล จึงมีนโยบาย ดังนี้

(๑) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งฟื้นคืนในด้านนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงาน ที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

(๒) ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมาก ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นรูปธรรม

(๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหาหมอกควันและสิ่งแวดลอมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

(๔) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๕) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัด และคุ้มค่าที่สุด

(๖) การบริหารจัดการทรัพยากรดิน จะเร่งดำเนินการปฏิรูปที่ดินและจัดการทรัพยากรดิน จะดำเนินการปฏิรูปที่ดินและจัดการอย่างสมดุล โดยจัดแบ่งเขตที่ดิน ตามแผนการใช้ที่ดินอย่างเคร่งครัด ทั้งที่ดินสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย ที่สาธารณะ ที่อุตสาหกรรม และเป็นที่เกษตรกรรมอย่างชัดเจน ป้องกันการบุกรุกที่ดิน ปฏิรูปและจัดรูปแบบที่ดินเพื่อการเกษตร ให้สอดคล้องกับการเกษตรแต่ละประเภท ฟื้นฟูและพัฒนาที่ดินให้มีคุณภาพ มีสมรรถนะและศักยภาพในการผลิตสูง รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรที่ดิน ให้ผู้ด้อยโอกาสมีที่ทำกิน ที่อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์อย่างเป็นระบบ มีความเท่าเทียมและไม่เหลื่อมล้ำ รวมถึงที่ดินรกร้างว่างเปล่า จะจัดสรรให้เกิดคุณประโยชน์ มิให้สูญค่าไปโดยไร้ประโยชน์

(๗) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จะเร่งจัดการทรัพยากรน้ำ วางระบบบริหารลุ่มน้ำ และจัดการแหล่งน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดการลุ่มน้ำตามหลักวิชาการและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ลุ่มน้ำแต่ละแห่งมีทรัพยากรน้ำใช้อย่างยั่งยืนและทั่วถึง ทั้งปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมกับ

การอุปโภคบริโภค ควบคุมการพังทลายของหน้าดิน ลดความเสียหายจากอุทกภัย การป้องกันน้ำท่วมอย่างยั่งยืน การควบคุมมลพิษไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจน การกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ และการจัดการอย่างเหมาะสม และการคงไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสำหรับการจัดการแหล่งน้ำ อันรวมถึงแหล่งน้ำในพื้นที่อยู่อาศัย แม่น้ำ ลำคลอง ห้วยหนองคลองบึง ทะเลสาบ ที่สาธารณะ และพื้นที่การเกษตรต้องไม่มีการรุกร้ำแหล่งน้ำ การย้ายและเยียวยาผู้ตั้งบ้านเรือนอยู่ โดยจัดให้ออกไป พร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ให้มีความร่มรื่น สวยงาม พื้นฟูคุณภาพ น้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ปราศจากสิ่งโสโครกและมลพิษ การจัดการลุ่มน้ำและแหล่งน้ำต้องมีการสร้าง ทางน้ำหรือวอเตอร์เวย์ เชื่อมโยงกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันน้ำท่วมและแก้ไขภัยแล้งอย่างยั่งยืน อีกทั้งการคมนาคมขนส่งทางน้ำ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เต็มศักยภาพ โดยการปล่อยสัตว์น้ำ การสร้าง ความหลากหลายทางชีวภาพ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การปลูกพืชน้ำเศรษฐกิจเช่น บัวและพืชผักต่าง ๆ

(๘) การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ปกป้องผืนดินให้อุดมสมบูรณ์ เป็นเครื่องปรับอุณหภูมิและควบคุมบรรยากาศโลกให้สมดุลตามธรรมชาติ นโยบายที่จะบริหาร การจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้สมดุลและยั่งยืน โดยจะรักษาทรัพยากรป่าไม้ทั้งป่าบกและป่าชายเลน ที่ยังคงเหลืออยู่ประมาณร้อยละ ๒๗.๘ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ จะไม่ให้มีการบุกรุกทำลายป่า อีกทั้งจะทวงคืนป่าที่ประชาชนครอบครองโดยไม่ชอบกลับคืนมา จากนั้นจะฟื้นฟูและปลูกป่าถาวร เพิ่มพื้นที่ป่ามากขึ้นทุกปี สนับสนุนให้ประชาชนรักป่า ส่งเสริมการจัดการป่าชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เอื้ออำนวยให้องค์กรภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน จัดโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม โดยร่วมกันปลูกป่าถาวร ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ ส่งเสริมการปลูกป่าในเมือง ส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาที่ดินบางส่วน ปลูกป่าเป็นแนวป้องกันลม ลดอุณหภูมิ เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน อันจะเป็นการเพิ่มศักยภาพการผลิต สร้างความมั่นคงของรายได้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ จะสนับสนุนท้องถิ่นให้รับผิดชอบและมีส่วนร่วมในการปลูกป่าถาวร และการดูแลรักษาป่าไม้ของชาติในทุกพื้นที่

(๙) การบริหารจัดการภัยพิบัติจากธรรมชาติและร่วมลดโลกร้อน ภัยพิบัติธรรมชาติ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ครอบคลุมวงกว้าง เช่น ภัยน้ำท่วม ภัยแล้ง ไฟป่า อุณหภูมิเปลี่ยนแปลง ความร้อนจากอุณหภูมิ และการระเบิดของก๊าซที่ธรรมชาติปล่อยออกมาสู่ภายนอก

การจัดการ ภัยพิบัติธรรมชาติ ร่วมลดโลกร้อนให้มีประสิทธิภาพ จะต้องจัดการป่าไม้ ความร้อน ภัยแล้งซ้ำซาก ไฟป่าและการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากอุตสาหกรรมเกษตร โดยการเพิ่มพื้นที่ป่าให้มากเพียงพอ เพื่อสามารถควบคุมบรรยากาศไม่ให้มีอุณหภูมิสูง ดังที่กล่าวไว้แล้วในเรื่องทรัพยากรป่าไม้ ส่วนการจัดการ ความร้อนแล้งซ้ำซากที่ทำให้อุณหภูมิผิวโลกสูง นอกจากจะใช้ประโยชน์ความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้แล้ว ต้องจัดการทรัพยากรน้ำ ให้สามารถหล่อเลี้ยงพื้นที่ต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงมีแหล่งน้ำต่าง ๆ ครอบคลุม กว้างขวาง เชื่อมโยงโดยทางน้ำหรืออเวเตอร์เวย์ รวมทั้งมีการจัดนำฝนหลวงเมื่อฝนไม่ตกตามฤดูกาล มีการวางแผนป้องกันไฟป่าและดำเนินกรดับไฟป่าให้มีประสิทธิภาพ มีการแจ้งพายุมรสุมอย่างทันท่วงที ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้การปลูกพืชและทำกิจกรรมที่ไม่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่ บรรยากาศและการเผาวัสดุการเกษตรที่ทำให้เกิดความร้อน

(๑๐) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการปลูกจิตสำนึกแก่ประชาชนให้ตระหนักถึงความบอบบางของทรัพยากรธรรมชาติต่อระบบนิเวศของมนุษย์ การเกิดภัยพิบัติและโลกร้อนซึ่งจะเริ่มปลูกฝังความรู้สึก ความหวงแหน คุณค่าและมูลค่าทรัพยากรธรรมชาติ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาด โดยการนำมาใช้ใหม่และการหมุนเวียนนำกลับมาใช้ ตั้งแต่ระดับครอบครัว การเรียนรู้ในสถานศึกษา การศึกษาตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัย การใช้ความเชื่อ ความศรัทธาตามขนบธรรมเนียมประเพณี การมีส่วนร่วมของประชาชน การกระจายอำนาจ ให้การปกครองส่วนท้องถิ่น การใช้กฎหมายระเบียบข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งการยกย่องชมเชย และการให้รางวัลผู้ที่เสียสละในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๑๑) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมและเมืองอื่น ๆ ทุกพื้นที่ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ เป็นเมืองแห่งความสุข เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนและผู้ทำงานในเมืองอุตสาหกรรม ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาเมืองโดยการปรับปรุงผังเมืองให้เป็นระเบียบ การจัดรูปแบบที่ดินอย่างเหมาะสม ออกแบบร่างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา การสื่อสาร ให้อยู่ใต้ดิน ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบกำจัดขยะทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดมลพิษทางสายตา มลพิษในอากาศและมลพิษทางน้ำ วัตรระบบนิเวศของมนุษย์ทั้งแหล่งน้ำ ป่าไม้ และภูมิทัศน์ ให้สอดคล้องกลมกลืนกัน มีพื้นที่สีเขียว รมรื่น สวยงาม เพื่อเป็นเมืองบำบัด

(๑๒) การพัฒนาการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผลจากการใช้พลังงานที่เป็นมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งทำให้ต้นทุนทางสังคมของประเทศชาติสูง เพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อดูแลรักษาสุขภาพ รักษาโรคแก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงต้องเร่งการพัฒนาและการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และต้องลดการใช้พลังงานที่เป็นมลพิษให้มากที่สุด กำหนดนโยบายการลดใช้พลังงานจากปิโตรเลียม และส่งเสริม พัฒนาการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก รวมถึงพลังงานสะอาด ได้แก่ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานชีวภาพ พลังงานน้ำ พลังงานจากความร้อนใต้พิภพ และพลังงานจากขยะ โดยการผลิตกระแสไฟฟ้าจากขยะเป็นต้น พร้อมกันนี้ จะออกแบบการบริหารพลังงานชาติให้มีความมั่นคง โดยปรับโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสม พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทำงานเสริมศักยภาพ รวมถึงการให้ความรู้และปรับเปลี่ยนทัศนคติของผู้ใช้พลังงานและประชาชนให้ถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วนร่วม ความเท่าเทียมอย่างทั่วถึง ตลอดจนการส่งเสริมให้ผู้สร้างเทคโนโลยีการผลิตพลังงานทดแทนในราคาถูกลง

(๑๓) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมบางแห่ง มักคำนึงถึงแต่ต้นทุนการผลิตสินค้าของตนเอง ละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด และไม่ให้ความสำคัญต่อต้นทุนทางสังคมที่จะเกิดขึ้น อาทิ ประชาชนเจ็บป่วยต้องเสียเงิน เสียเวลา เพื่อรักษาสุขภาพ และสูญเสียชีวิต รัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจาก สถานประกอบการปล่อยมลพิษทางอากาศ เสียง ฝุ่นละออง และปล่อยน้ำเสีย เป็นต้น จึงต้องใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายทางการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม โดยบังคับใช้กฎหมาย ระเบียบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการแต่ละประเภทอย่างเคร่งครัด เร่งรัด ติดตาม กำกับ ควบคุมให้ปฏิบัติอย่างจริงจัง รวมทั้งการกำหนดนโยบายการคลังในการจัดเก็บภาษีจากสถานประกอบการที่เปราะบาง และลดแหลมต่อการส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศและคุณภาพชีวิตของประชาชนในอัตราที่เหมาะสม เพื่อนำมาเป็นต้นทุนทางสังคมและการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่หรือท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

(๑๔) การพัฒนาระบบพลังงานอัจฉริยะหนึ่งในความต้องการขั้นพื้นฐานเพื่อเปลี่ยนผ่าน การขับเคลื่อนพลังงานของชาติสู่พลังงานนวัตกรรม ภายใต้นโยบายด้านการผลิตพลังงานที่ทันสมัย ระบบการควบคุมอัจฉริยะ เมืองอัจฉริยะและการถ่ายทอดความรู้ เน้นการผลิตและการสะสมพลังงานให้พอใช้

การใช้พลังงานต่ำ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพลดการใช้พลังงานฟอสซิล ใช้พลังงานทดแทน พลังงานสะอาดและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้นานยนต์ไฟฟ้าทั้งส่วนบุคคล และสาธารณะพร้อมกับสร้างสถานีอัดประจุไฟฟ้ายานยนต์ไฟฟ้าวางโครงข่ายสายไฟฟ้าอัจฉริยะที่ปลอดภัย และยั่งยืน รวมพลังงานทดแทนแหล่งเล็ก ได้แก่ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ และก๊าซชีวภาพ ผสมผสานเป็นพลังงานขนาดใหญ่ การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากขยะชีวมวล การผลิตแบตเตอรี่ขนาดใหญ่ สำหรับการเก็บไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนไว้ใช้ รวมทั้งการปลูกจิตสำนึกและการให้ความรู้การอนุรักษ์ พลังงานอย่างยั่งยืนแก่ประชาชน

(๑๕) การส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะ โครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก เช่น โรงไฟฟ้าชีวมวล ขนาด ๙.๙ เมกกะวัตต์ โครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก รวมทั้งศึกษา ความเหมาะสมในการพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้า เปิดสัมปทานการขายไฟฟ้าให้มากขึ้น สนับสนุนพัฒนาพลังงานทางเลือก แสวงหาและพัฒนาแหล่งพลังงาน และระบบไฟฟ้าจากทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งให้มีการกระจายแหล่งและประเภทพลังงานให้มีความหลากหลาย เหมาะสม และยั่งยืน กำกับราคาพลังงานให้มีราคาเหมาะสม ยุติธรรม และมุ่งสู่การสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง โดยปรับบทบาทกองทุนน้ำมันให้เป็นกองทุนสำหรับรักษาเสถียรภาพราคา ส่งเสริมให้มีการใช้ก๊าซธรรมชาติมากขึ้นในภาคขนส่ง ส่งเสริมการใช้แก๊สโซฮอล์และไบโอดีเซลในภาคครัวเรือน สนับสนุน การใช้ก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่งให้มากขึ้น โดยขยายระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

(๑๖) การส่งเสริมและวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนทุกรูปแบบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง กำกับ ดูแลราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม มีเสถียรภาพ และเป็นธรรมต่อประชาชน ส่งเสริมการผลิต การใช้ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

(๑๗) การส่งเสริมและผลักดันให้อุตสาหกรรมพลังงานสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศ ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมเชิงยุทธศาสตร์ เพิ่มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและพัฒนา ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจพลังงานของภูมิภาค รวมทั้งแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ และราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ชะลอการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงบางประเภทชั่วคราว เพื่อให้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงทันที และปรับโครงสร้าง ราคาพลังงานทั้งระบบให้มุ่งสู่การสะท้อนราคาต้นทุนพลังงาน แก้ไขปัญหาค่าครองชีพโดยการดูแลราคาสินค้า และการมีรายได้เพื่อเพิ่มกำลังซื้อสุทธิของประชาชนโดยป้องกันและแก้ไขการผูกขาด ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ข้อ ๑๕ นโยบายด้านสาธารณสุข

การสาธารณสุขเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสติปัญญา เพื่อให้ทรัพยากรบุคคลของประเทศมีศักยภาพสูง ปัจจุบันประชาชนบางส่วนยังมีค่านิยม ทศนคติการดูแลสุขภาพและพลานามัยของตนเองในทางที่ไม่ถูกต้อง ประกอบกับการสาธารณสุขของรัฐยังมีปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐาน การบริการที่ยังไม่ทั่วถึง และไม่เท่าเทียม พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ตระหนักดีและจะปฏิรูปสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และมาตรฐานสากลทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถบริการสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม จะบูรณาการองค์รวม และผสมผสานการมีส่วนร่วมของพหุภาคีที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จะปฏิรูปการสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสาธารณสุข ทั้งการดูแลสุขภาพ และการส่งเสริมความตระหนักให้ประชาชนดูแลและป้องกันตนเองมากกว่า การรักษา พัฒนาระบบ การให้บริการที่เป็นเลิศ การพัฒนาเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ด้านสุขภาพ พลานามัย การเป็นศูนย์กลาง ทางแพทย์ทางเลือก การใช้สมุนไพรและการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ จึงได้กำหนดนโยบาย ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลทุกแห่งในต่างจังหวัด

(๒) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๓) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุข ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรองยา ชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

(๔) สนับสนุนให้อาเภอดำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัด ให้มีการบริการที่ดี และทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง

(๕) เพิ่มมาตรการการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพ และร่างกายของประชาชน

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านการสาธารณสุข และสาธารณสุขป๊อปปูล่าอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

(๗) การส่งเสริมการบริการสาธารณสุขของรัฐฟรี แก่ประชาชนทุกคนในประเทศ และได้มาตรฐานเดียวกัน โดยให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง ทุกวันไม่มีวันหยุด ทุกโรคไม่มียกเว้น และพบแพทย์ได้อย่างรวดเร็ว ทันท่วงที โดยเพิ่มจำนวนแพทย์ บุคลากรทางการแพทย์ และสถานพยาบาล โรงพยาบาล ให้ทั่วถึงทุกตำบลทั่วประเทศ

(๘) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ เช่น โรงพยาบาล เครื่องมือ ยา และระบบสารสนเทศ รวมถึงการปรับปรุงทัศนียภาพ ในสถานพยาบาล แต่ละแห่งให้เหมาะสม

(๙) การยกระดับคุณภาพการบริการสาธารณสุข วางรากฐานหลักประกันคุณภาพ ให้ครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วนทั่วประเทศ ให้ได้รับยา เวชภัณฑ์ในมาตรฐานเดียวกันและการรักษาแบบเดียวกันกับประชาชนทุกระดับชั้น ไม่มีการเลือกปฏิบัติ

(๑๐) การส่งเสริมการให้บริการสาธารณสุขของรัฐ แก่ประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง และได้คุณภาพเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

(๑๑) การส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพให้แข็งแรง สมบูรณ์ เน้นการป้องกันมากกว่าการรักษาโรค เพื่อแก้ไขที่ต้นเหตุของการเจ็บป่วยของประชาชน

(๑๒) การส่งเสริมการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก ขึ้นสู่ระดับประเทศ และเข้าสู่ระดับโลก และให้คุณค่ามาตรฐานการแพทย์เท่าเทียมกัน

(๑๓) การส่งเสริมเรื่องสถานพยาบาล ในการฟื้นฟูร่างกายคนพิการ ทั่วประเทศ โดยเน้นการรักษา แบบองค์รวม ไม่เน้นยาเคมี เพื่อสุขภาพที่แข็งแรงของคนพิการทั่วประเทศ

(๑๔) การส่งเสริมจัดตั้งสถานพยาบาล ฟื้นฟูรักษาผู้ป่วยติดเตียง ผู้สูงวัย ในการรักษาแบบแพทย์ องค์กรรวม โดยเน้นการรักษาแบบธรรมชาติ ไม่เน้นยาเคมี เพื่อสุขภาพที่ดีของผู้สูงวัย ทั่วประเทศ

(๑๕) การจัดตั้งสถาบันวิจัยสมุนไพรแห่งชาติ ทำการวิจัยอย่างจริงจัง เพื่อนำสมุนไพร มาผลิตยาให้ได้มาตรฐานระดับสากล เพื่อนำออกไปจำหน่ายทั่วโลก สร้างรายได้ให้กับประเทศโดยตรง

(๑๖) การจัดหน่วยงานเฉพาะกิจ จัดการเรื่อง มาตรฐานยาที่ไม่ได้คุณภาพ รวมถึง ควบคุมราคาขายที่จำหน่ายให้ยุติธรรม

(๑๗) การจัดระบบองค์กรสาธารณสุข ให้เข้าสู่ระบบของการเรียนรู้แบบบูรณาการ การแพทย์ แบบองค์รวม โดยใช้ระบบรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด ขององค์กรสาธารณสุข

(๑๘) การจัดตั้งหน่วยแพทย์ฉุกเฉิน ช่วยเหลือผู้ป่วยเร่งด่วน แบ่งเป็น เด็ก ผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการช่วยเหลืออย่างทันที่ เพื่อให้ปลอดภัย และเสี่ยงต่อการเสียชีวิตแบบฉับพลัน

(๑๙) การส่งเสริมองค์ความรู้หมอชาวบ้านให้เข้าในระบบอย่างถูกต้อง และนำความรู้ ของหมอชาวบ้านที่ได้รับมาแต่บรรพบุรุษ มาสานต่อประยุกต์เข้ากับหลักสูตรขององค์กรสาธารณสุข เพื่อยกย่องให้เกียรติหมอชาวบ้านที่ได้เสียสละและเป็นจิตอาสา ในการช่วยเหลือดูแลสุขภาพ ของประชาชนอย่างแท้จริง

ข้อ ๑๖ นโยบายด้านการคมนาคม ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและการสื่อสาร การคมนาคม ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและการสื่อสารเป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญ ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า สามารถแข่งขันในสังคมโลกได้ ประเทศไทยเราเป็น ผู้ซื้อ และรับการถ่ายทอดวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นส่วนมาก ทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์ รถยนต์ รถไฟ เครื่องบินและอื่น ๆ เนื่องจากเรายังไม่สามารถผลิตเองได้ เพราะยังขาดบุคลากร ที่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ขาดเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งเงินงบประมาณไม่เพียงพอ พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อใช้ประโยชน์พัฒนาประเทศ ในยุคดิจิทัลและยุคประเทศไทยล้ำสมัย ให้มีประสิทธิภาพและสามารถ พึ่งพาตนเองได้ จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังนี้

(๑) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด ร่วมทั้งการใช้เส้นทาง การบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณสุขปลอดภัยของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

(๒) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบ และเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะ และการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสาร และคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐ ที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

- (๔) ปกป้องการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและคมนาคมที่ซ้ำซ้อน
- (๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัดโดยเฉพาะการสื่อสารและการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ทางบกและทางอากาศ
- (๖) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐให้เป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ
- (๗) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม
- (๘) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชนหรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน
- (๙) ปกป้องระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี
- (๑๐) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัย และพัฒนาร่วมกันกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีทันสมัยมาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ
- (๑๑) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชน สามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- (๑๒)ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่ แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรมการเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน
- (๑๓) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป
- (๑๔) ส่งเสริมการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชนและการส่งออก
- (๑๕) การเร่งรัดพัฒนาบุคลากร เน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพมาตรฐานและมีปริมาณที่เพียงพอ โดยผ่านระบบการศึกษาที่ได้ปลูกฝังทัศนคติที่ดี และความรักในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูน ฟื้นฟูทักษะและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง

(๑๖) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อันจะช่วยเอื้ออำนวยให้การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

(๑๖.๑) จัดทำฐานข้อมูลและสารสนเทศให้สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับนานาชาติได้ ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงอย่างเท่าเทียม

(๑๖.๒) จัดห้องปฏิบัติการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานตามระดับการศึกษา และช่วงวัยของผู้เรียน และการหาเครื่องมือ อุปกรณ์ตลอดจนวัสดุครุภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

(๑๗) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับพื้นฐานที่มีและใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์ให้เป็นเทคโนโลยีชาวบ้าน เทคโนโลยีท้องถิ่น หรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ อธิบายหรือยืนยันเหตุผลที่เชื่อถือได้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายจากการใช้เทคโนโลยีนั้น ๆ

(๑๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยการวิจัยและพัฒนา เป็นการค้นหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน การพัฒนาประเทศ การวิจัยและพัฒนา ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่วนมาก จะดำเนินการในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานวิจัยโดยตรงเท่านั้น ซึ่งยังมีปัญหาและข้อจำกัดด้านนักวิจัย เงินงบประมาณ ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพการวิจัยให้สูงขึ้น โดยเฉพาะงบประมาณการวิจัยแต่ละปี ซึ่งต้องเพิ่มเป็นร้อยละ ๑.๐ ของรายได้มวลรวมของประเทศ

(๑๙) การพัฒนาระบบการถ่ายทอดและการรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ผลการวิจัย การประดิษฐ์คิดค้นที่นักวิจัยศึกษามา ส่วนมากยังไม่มีถ่ายทอดไปสู่ผู้ใช้เพื่อพัฒนาเป็นรายได้ หรือใช้ในทางพัฒนา จึงควรจัดระบบการถ่ายทอดงานวิจัยและผลงานประดิษฐ์คิดค้นสู่ผู้ใช้ให้มีประสิทธิภาพ การจัดระบบการเข้าถึงที่เท่าเทียม ตลอดจนจัดระบบการรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและทักษะที่ดี

(๒๐) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศในการวิจัยและพัฒนา ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนบุคลากร ใช้ทรัพยากรร่วมกัน ตลอดจนการนำเสนอผลการวิจัยและการเผยแพร่ผลการวิจัยร่วมกัน

(๒๑) การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสาขาที่มีความจำเป็นและความต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ อาทิ การวิจัยและพัฒนาไบโอเทคโนโลยี นาโนเทคโนโลยี ออโตโมชันเทคโนโลยีและดิจิทัลเทคโนโลยี วิศวกรรมและเทคโนโลยีการบิน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการวิจัย

และการพัฒนาการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร การแพทย์ และการสาธารณสุข เพื่อใช้ดูแลรักษาสุขภาพประชาชน และพัฒนาการวิจัยไปสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ การบริการ และนวัตกรรม เพื่อป้อนตลาดโลก

(๒๒) การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การยกระดับขีดความสามารถของเทคโนโลยี การให้การคุ้มครองและการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อประโยชน์ต่อชุมชนทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์ของความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและชุมชนต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม และสมดุล

(๒๓) การสร้างความมั่นคงในอาชีพนักวิจัย นักวิจัยเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้เชิงทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อมาประยุกต์หรือสร้างเป็นเทคโนโลยี นับว่าเป็นงานวิชาการที่มีความยากลำบาก ต้องมีจิตวิญญาณ อุทิศการณ์และความมุ่งมั่นสูง ตระหนักถึงประโยชน์ของงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปพัฒนาสังคมและประเทศให้เจริญก้าวหน้า จึงจะจัดเงินรางวัลหรือตอบแทนให้เหมาะสมกับคุณค่าและมูลค่าของผลงานวิจัยที่สร้างสรรค์ นอกจากนี้จะวัดเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพให้มีรายได้ดี มีสวัสดิการครบถ้วน

(๒๔) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น แก่บุคคลผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถแบบภูมิปัญญาท้องถิ่น จนเป็นที่ยอมรับในสังคม ให้เป็นปราชญ์ชาวบ้านแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยจัดสวัสดิการให้เงินค่าตอบแทนรายเดือน ใบประกาศเกียรติคุณ และรางวัลอื่น ๆ ตามสมควร

(๒๕) การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการบริการ การผลิต การบริหารให้มีประสิทธิภาพ การสร้างโอกาสให้คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสพัฒนาคุณภาพการศึกษา เปลี่ยนแปลงการทำงานให้มีประสิทธิผล รวมทั้งทำให้ผู้บริโภคเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ระบบสารสนเทศและการสื่อสารให้เสถียรครอบคลุมทั้งภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับชาติและการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ

ข้อ ๑๗ นโยบายด้านสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม

ปัจจุบันโครงสร้างของประชากรไทย ยังขาดปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ มีรายได้น้อย มีภาวะหนี้สินว่างงาน ติดสารเสพติดและก่ออาชญากรรม ไม่ได้ใช้ศักยภาพของตนประกอบสัมมาอาชีพอย่างเต็มความสามารถ สังคมบางกลุ่มยังไม่มีความรักใคร่ปรองดองกัน มีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ มีความเหลื่อมล้ำ

และความไม่เท่าเทียมในสังคม พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและปัญหาทางสังคมไทย จึงมีนโยบายที่จะสร้างความคุ้มครองสวัสดิการสังคม ส่งเสริมความร่วมมือทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาสังคม ให้มีอัตลักษณ์ของความเป็นไทย พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมที่มั่นคง มีความเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นสังคมสันติสุข รู้ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติโดยมีแนวทาง ดังนี้

(๑) กำหนดวิธีการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่า เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

(๒) ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนา และสามารถประกอบศาสนาพิธี ที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

(๔) ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคม แบบสมบูรณเต็มรูปแบบ โดยให้แผนการประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ปลูกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

(๖) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า

ข้อ ๑๘ ด้านอื่น ๆ

ข้อ ๑๘.๑ นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

การเกษตร เป็นแหล่งผลิตปัจจัยสี่สำหรับการดำรงชีพ และมีความสำคัญ ต่อเศรษฐกิจสังคม การศึกษา วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวของประเทศ เกษตรกรได้ใช้ เทคโนโลยีเกษตรเคมีที่มีต้นทุนการผลิตสูง ใช้ระบบการผลิตไม่เหมาะสม การจัดการไร่นา หรือการจัดการฟาร์มไม่มีประสิทธิภาพมีภัยธรรมชาติคุกคาม ผลผลิตต่ำ มีการปนเปื้อนสารพิษ ส่งผลให้อาหารไม่ปลอดภัย ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำ เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดทุน มีภาวะหนี้สิน

ด้วยโอกาสและไม่เท่าเทียมกับสังคมอื่น พรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนา การเกษตรที่สังคมเกษตรกรรมซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบการอยู่ ให้เป็นการเกษตรล้ำสมัย ในยุคประเทศไทยล้ำสมัย จึงได้กำหนดนโยบายด้านการเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาแบบองค์รวม ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมและอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม
- (๒) ให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงไกลฝั่ง โดยออกมาตรการการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ
- (๓) สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนทั่วประเทศเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลา ตามธรรมชาติ
- (๔) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกกล้าเขตที่ดินเป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ
- (๕) หยุดยั้งการทำลายป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติโดยเด็ดขาด พร้อมกับดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่าต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติที่สมบูรณ์
- (๖) สนับสนุน ส่งเสริมการปลูกพืชพลังงาน เช่น ไม้โตเร็ว
- (๗) สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เพื่อผลการตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ
- (๘) ปรับปรุงระบบชลประทาน และแหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางด้านการเกษตร การประปาและการป้องกันน้ำท่วมอย่างเป็นระบบ
- (๙) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั้งประเทศ ให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติสะอาดและปราศจากสารพิษเนื่องจากมลภาวะและพาหะของโรคต่าง ๆ
- (๑๐) ส่งเสริมการค้นคว้าและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสาน และแบบปลอดสารพิษให้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าเกษตรกรรมแบบปลอดสารพิษให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- (๑๑) ประกันการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ และเป็นธรรมเพื่อแก้ไขปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ
- (๑๒) การจัดที่ทำกินให้เกษตรกร จัดที่ทำกินขั้นต่ำให้แก่เกษตรกรทุกครอบครัว สามารถเลี้ยงตนเองได้ มีความอยู่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและมีศักดิ์ศรีความเป็นคนไทย

(๑๓) การแก้ปัญหาาราคาพืชผลทางการเกษตรที่มีราคาตกต่ำ โดยจะต้องมีพระราชบัญญัติคุ้มครอง เช่น ข้าว ยางพารา อ้อย ปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง และผลิตผลทางการเกษตรอื่น ๆ ให้เกษตรกรมีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพและมีความมั่นคงในชีวิต

(๑๔) การอุดหนุนเกษตรกรที่มีรายได้น้อย เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการครองชีพและการประกอบอาชีพแก่เกษตรกรที่มีรายได้น้อย โดยการสนับสนุนปัจจัยการผลิตการเกษตร และให้ความช่วยเหลือด้านการเงินตามความเหมาะสม เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้และมีความเข้มแข็ง รุ่งแก้ไขและพัฒนาให้ชาวนามีรายได้สูงอย่างต่อเนื่องแบบบูรณาการควบคู่ไปกับการอุดหนุนด้านต่าง ๆ ด้วย

(๑๕) การปฏิรูปการเกษตร การวางแผนแม่บทการเกษตรของชาติ ให้มีความสมดุลกัน ทั้งการผลิตพืช ผลิตสัตว์และการประมง ให้มีอาหารบริโภคอย่างพอเพียง และส่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เป็นการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิต ให้มีประสิทธิภาพ สามารถสนับสนุนการผลิตของเกษตรกรได้อย่างต่อเนื่อง ได้แก่

(๑๕.๑) สร้างถนน เข้าสู่ไร่นาหรือพื้นที่การเกษตร เพื่อสะดวกต่อการขนส่งและการบริหารระบบโลจิสติกส์การเกษตร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

(๑๕.๒) สร้างทางน้ำหรือวอเตอร์เวย์ เข้าสู่พื้นที่การเกษตร การระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม รวมทั้งการจัดระบบชลประทานเพื่อการเกษตรในไร่นาของเกษตรกร ตามความเหมาะสม

(๑๕.๓) พัฒนาที่ดินให้เหมาะสมกับการเกษตร ทั้งการจัดรูปที่ดิน การปรับปรุงดินให้อุดมสมบูรณ์และสอดคล้องกับการปลูกพืชแต่ละประเภท

(๑๕.๔) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตร บริการให้เกษตรกร ได้รับทราบข้อมูลด้านการตลาดสินค้าเกษตร การกำจัดศัตรูพืช การให้น้ำ การให้ปุ๋ย ตลอดจนข้อมูลด้านอุตุวิทยาการเกษตร

(๑๕.๕) พัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพในชุมชน ครอบคลุมถึงการสร้างโรงผลิตปุ๋ยอินทรีย์ การควบคุมคุณภาพ ปัจจัยการบริหารต่าง ๆ และราคาจำหน่ายของปัจจัยการผลิต ที่มีความยุติธรรม

(๑๕.๖) พัฒนาระบบการจำหน่ายสินค้า ให้เกษตรกรเกิดช่องทางการจำหน่ายสินค้าได้หลากหลาย รวมถึงการกำหนดราคาสินค้าด้วยตัวเอง ผ่านสหกรณ์หรือร้านค้าตำบล ร้านค้าที่ทันสมัย รวมถึงการสร้างเครือข่าย การจำหน่ายและการกระจายสินค้าที่จะแบ่งปันผลตอบแทน ในรูปรายได้หรือประโยชน์อื่น ๆ กลับมาสู่ตัวเกษตรกรเอง

(๑๖) การพัฒนาองค์กรด้านการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ สามารถบริการ และช่วยอำนวยความสะดวกให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง ได้แก่

(๑๖.๑) สร้างองค์กรด้านการวิจัย และพัฒนา เน้นการวิจัยองค์ความรู้ นวัตกรรมสร้างสรรค์ เทคโนโลยีการเกษตร พันธุกรรม พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ รวมทั้งปัจจัยการผลิต ระบบการใช้น้ำ ให้อุปกรณ์และเครื่องมือการเกษตรอื่น ๆ ตลอดจนการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร การวิจัยด้านการตลาด เพื่อรู้เท่าทันตลาดการบริหารจัดการ และการพยากรณ์แนวโน้มการตลาด

(๑๖.๒) สร้างองค์กรด้านการส่งเสริมการเกษตร เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ ถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่เกษตรกร ให้สามารถเลือกใช้ระบบการส่งเสริมและวิธีการ ส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสม เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง

(๑๖.๓) สร้างองค์กรด้านตลาดเกษตร มีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร การตลาด สินค้าเกษตร ในท้องถิ่นและส่วนกลางเพื่อรองรับสินค้าเกษตรที่มีความหลากหลาย จึงต้องมีมาตรการรองรับอย่างเพียงพอตามแต่ละท้องที่

(๑๗) การพัฒนาชุมชนเกษตรกร ชุมชนเกษตรกรประกอบด้วยครอบครัวเกษตรกร ซึ่งนอกจากตัวเกษตรกรแล้ว ยังมีแม่บ้านเกษตรกรและบุตรหลานเกษตรกร ที่เป็นเสมอเหมือนเยาวชนเกษตรกร ที่จะต้องดูแลและพัฒนาให้การช่วยเหลือครอบครัวได้ นอกจากนี้ จะต้องปรับปรุงระบบนิเวศครอบครัว และชุมชนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี ปราศจากมลพิษ มีความสวยงามเป็นชุมชนน่าอยู่ เพื่อให้ชุมชนเกษตรกร มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๑๘) การพัฒนาเกษตรกร ผู้ประกอบอาชีพการเกษตรและเกษตรกร จะเป็นผู้มีทัศนคติ ค่านิยมที่ดีและภาคภูมิใจในอาชีพการเกษตร เกษตรกรควรได้รับการพัฒนาเป็นนักนวัตกรรม ใฝ่เรียนรู้ แสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่ม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงการเกษตร และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นเกษตรกรที่ฉลาด มีความรู้ความสามารถในระบอบการผลิต การเก็บเกี่ยว การดูแลผลิตผล การจำหน่ายมีความคิดริเริ่มเชิงวิเคราะห์ และมีความคิดสร้างสรรค์สามารถ พึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถทางการเกษตร

(๑๙) การพัฒนาระบบการเกษตรให้มีศักยภาพ ควรเป็นระบบการเกษตรในฟาร์มที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใช้เทคโนโลยีสีเขียว ลดการใช้สารเคมีเกษตร เพื่อมุ่งไปสู่การเกษตรปลอดภัยจากสารพิษเป็นอาหารที่ปลอดภัย เกษตรกรควรเลือกชนิดการเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ลงทุนต่ำแต่ได้ผลผลิตสูง ขายได้ราคาแพง มีผลกำไร ใช้วิธีการจัดการฟาร์มที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นการทำฟาร์มล้ำสมัย ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมการเกษตรที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ระบบนิเวศของฟาร์มช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เสมือนเป็นฟาร์มที่ฉลาดหรือฟาร์มอัจฉริยะ โดยเลือกใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ตามความเหมาะสม

(๒๐) การพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ผลกระทบจากเกษตรกรไทย ใช้การเกษตรเคมีมานาน ทำให้มีมลพิษ ในดิน น้ำ อากาศและอาหารไม่ปลอดภัย สังคมจึงต้องการอาหารปลอดภัยที่มีผลผลิตดีต่อสุขภาพ การทำเกษตรอินทรีย์ซึ่งเป็นการผลิตพืชหรือสัตว์เพื่อบริโภคเพื่อการค้าที่ใช้ปัจจัยการผลิตที่ได้มาจากธรรมชาติทั้งพันธุ์ พืชพันธุ์ สัตว์ ปุ๋ยและสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ต้องขยายการเกษตรอินทรีย์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้บริโภคอาหารปลอดภัยและส่งสินค้าเกษตรอินทรีย์จำหน่ายเป็นสินค้าออกนำเริ่มเข้าประเทศให้มากที่สุด โดยจะส่งเสริมให้เกษตรกรประกอบการเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน ตามระบบการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และของสำนักงานมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ซึ่งเป็นไปตามแนวทางตรวจรับรองที่ใช้ในสากล ภายใต้เกณฑ์ของสมาพันธ์เกษตรอินทรีย์นานาชาติ ให้กว้างขวางและครอบคลุมชนิดพืชและสัตว์อื่น ๆ มากขึ้น

(๒๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร เป็นนโยบายสร้างสถานประกอบการของชุมชนเกษตรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับรองรับผลผลิตจากไร่นาของเกษตรกรมาแปรรูปถนอมคุณภาพให้สามารถเก็บไว้ได้ยาวนาน และจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผลผลิตเกษตร ไปสู่ห่วงโซ่การผลิตที่มีมูลค่าสูง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นมากจากการจำหน่ายผลผลิตจากไร่นาโดยตรง ในรูปของวัตถุดิบหรือสินค้าปฐมภูมิอันจะเชื่อมโยงกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และศูนย์เศรษฐกิจชุมชนด้วย อันจะช่วยให้เกษตรกรทำการเกษตรครบวงจร

(๒๒) การจัดตั้งเมืองนวัตกรรมอาหาร ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตรของประเทศแบบครบวงจร สร้างความมั่นคงทางอาหารโลก เพื่อตอบสนองนโยบาย “ประเทศไทยเป็นครัวโลก” ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรมอาหารและอาหารเชิงสุขภาพ

(๒๓) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพและบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิต และการจัดจำหน่ายตลอดจนการบริหารองค์กร เพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

ข้อ ๑๘.๒ นโยบายด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

การพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นนโยบายสร้างสถานประกอบการของชุมชน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับรองรับผลผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ผลผลิต ไปสู่ห่วงโซ่การผลิตที่มีมูลค่าสูง เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นมาก จากการจำหน่าย อันจะเชื่อมโยงกับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และศูนย์เศรษฐกิจชุมชนครบวงจร

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบ และต่อเนื่อง

(๒) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกับบริษัทต่างชาติและโรงงาน อุตสาหกรรมทุกชนิด ในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๓) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรม ของคนไทยทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรม ของชาติในเชิงการผลิต เพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๔) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๕) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพ ของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ

(๖) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก และความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรม ภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๗) ส่งเสริมการส่งออกอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม

(๘) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีขีดความสามารถ
ด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๙) ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๑๐) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

ข้อ ๑๘.๓ นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

ความมั่นคง เป็นรากฐานสำคัญยิ่งของการดำรงอยู่ของชาติอย่างมีศักดิ์ศรี
และเกียรติภูมิในสังคมโลก พรรคครุไทยเพื่อประชาชน มีเป้าหมายสูงสุดในการที่จะเสริมสร้างประเทศไทย
ให้มีความสงบสุขร่มเย็น อยู่ดีกินดี มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การเมือง
การทหาร และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับต่างประเทศ
ทั้งในประชาคมอาเซียนและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของประเทศเป็นสำคัญ
จึงได้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศไว้ ดังนี้

(๑) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

(๒) ให้เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง
โดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมืองและอื่น ๆ

(๓) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทางทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน
สิ่งอำนวยความสะดวกตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกล้ำและการแทรกแซง
จากต่างประเทศ

(๔) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซง
กิจการต่าง ๆ การทำจารกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๕) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่
ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกซ้อมรบหรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยี
ที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๖) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ
ความน่าเชื่อถือและความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ
การฝึกอบรบทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์การทหารผ่านศึก และครอบครัวทหารให้ดีขึ้น เพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๘) สร้างและพัฒนาอารุญทุโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง อย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๙) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

(๑๐) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๑๑) การแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจเกิดจากความเชื่อและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน ความไม่มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจของประชาชน การขัดผลประโยชน์ในกิจการต่าง ๆ ของแต่ละภาคส่วนในพื้นที่และอื่น ๆ ทำให้มีการใช้ความรุนแรงจนเกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และกระทบต่อความมั่นคงด้านต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงให้ความสำคัญต่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทำให้เกิดความสูญเสียกับประชาชนผู้บริสุทธิ์เป็นอย่างยิ่ง จึงมีเจตนารมณ์ที่จะแก้ปัญหานี้ให้เป็นรูปธรรม โดยมีนโยบายต่อไปนี้

(๑๑.๑) ด้านสังคม จะพัฒนาให้เป็นสังคมที่พึงประสงค์ ประชาชนมีปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตที่มั่นคง ปรับเปลี่ยนทัศนคติความเชื่อและอุดมการณ์ให้สอดคล้องกับระบบการปกครอง สร้างความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความเท่าเทียมและลดความเหลื่อมล้ำ การประนีประนอมด้วยความรับผิดชอบร่วม เพื่อความมั่นคงรอบด้าน ส่งเสริมให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี มีความรัก ความอบอุ่น ความเอื้ออาทร มีจิตอาสาและรับผิดชอบต่อสังคม มีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นไทย ยึดหลักของความเป็นประชาชนและการปกครองออกจากความเชื่อในทางที่ผิดโดยสิ้นเชิง

(๑๑.๒) ด้านเศรษฐกิจ พัฒนาประชาชนทุกช่วงวัยให้มีศักยภาพ ในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้มั่นคง สามารถพึ่งตนเองได้ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาเศรษฐกิจกระแสหลักตามรูปแบบประเทศไทยล้ำสมัย

(๑๑.๓) บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล ไม่มีการทุจริต การฉ้อราษฎร์บังหลวง การคอร์รัปชั่น มีการตรวจสอบได้ โปร่งใส มีการสื่อสารจากหน่วยงานของรัฐสู่ประชาชน ให้มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนทราบความจริง ไม่สร้างความหวาดระแวง ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารและมีความเป็นเจ้าของร่วมกัน

(๑๑.๔) ลดความขัดแย้งของผลประโยชน์ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐระหว่างประชาชนและระหว่างภาคประชาชนกับภาครัฐในพื้นที่ชายแดน ทั้งการค้ามนุษย์ ของเถื่อน อาชญากรรมและสิ่งเสพติด เป็นต้น

(๑๑.๕) พัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ ให้เป็นความหวังของชาติ ออกจากทัศนคติ ความเชื่อและค่านิยมของสังคมเดิม ให้อยู่ในบริบทของสังคมรุ่นใหม่ ให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง มีศักยภาพสูง เพื่อเป็นต้นทุนมนุษย์ของชาติที่มีประสิทธิภาพ มีอาชีพที่มั่นคง และไม่ว่างงาน

(๑๑.๖) บริหารจัดการงบประมาณ ให้ส่งมอบงบประมาณตามโครงการต่าง ๆ ให้ถึงประชาชนโดยตรง เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้า ประชาชนได้รับงบประมาณไปใช้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีการแสวงหาผลประโยชน์จากงบประมาณของรัฐ พร้อมทั้งมีการกำกับติดตามการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อสิ้นสุดโครงการต้องมีการประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบ

(๑๑.๗) ลดช่องว่างของเจ้าหน้าที่ ควบลดช่องว่างระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชนให้มากที่สุด มีการปฏิบัติการทางจิตวิทยา การเข้าไปทำงานร่วมกัน อยู่ด้วยกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันจะเกิดความรัก ความไว้วางใจ ความเชื่อถือ ไม่มีความหวาดระแวงสงสัย

(๑๑.๘) แก้ไขปัญหาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานหรือการศึกษาภาคบังคับที่เป็นภาษาไทย การแก้ปัญหายาเสพติด ปัญหาความยากจน การไม่มีที่ทำกิน การเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือน การพัฒนานำอาชีพการเกษตรให้เข้มแข็ง การแก้ปัญหาการว่างงานและการสร้างอาชีพของเยาวชน รวมถึงการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น รวมทั้งการแก้กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างความมั่นคง

(๑๒) การบริหารจัดการชายแดน เขตชายแดนของประเทศไทยติดกับประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและมาเลเซีย เป็นต้น เน้นความสำคัญต่อการบริหารจัดการชายแดน เพราะเป็นเขตเปราะบางต่อความสงบสุขของประชาชน ทรัพยากรธรรมชาติ และความมั่นคงของประเทศจึงมีนโยบายในการบริหารจัดการ ดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) พัฒนาหน่วยงานในเขตชายแดนให้มีประสิทธิภาพ อันประกอบด้วยด้านบุคลากร จุดอ่อนปรน จุดควบคุม จุดอ่อนผันอื่น ๆ โดยพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ปรับเปลี่ยนทัศนคติค่านิยมการบริหารที่มีธรรมาภิบาล โปร่งใส ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีการตรวจสอบหนังสือเดินทางการประทับตราและหนังสือผ่านแดนอย่างเข้มงวด ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการสื่อสารที่รวดเร็วและถูกต้อง

(๑๒.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตชายแดนได้แก่ การคมนาคม ภายในเขตชายแดนและการคมนาคมกับภายนอก ระบบการสื่อสาร แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค อุปโภค และการประกอบอาชีพการสร้างชุมชนให้น่าอยู่มีระบบนิเวศสมดุลเป็นต้น

(๑๒.๓) เสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน ให้ประชาชนมีขวัญ และกำลังใจที่ดีจากสวัสดิการ ปังจ่ายสีในการดำรงชีวิต พัฒนาศักยภาพประชาชนทุกช่วงวัย ส่งเสริมอาชีพที่มั่นคง เพิ่มรายได้ให้การศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะชายแดนภาคใต้ ต้องใช้ภาษาไทยในการศึกษา ให้ข้อมูลสื่อสารที่ถูกต้อง ไม่ให้ประชาชนมีความระแวงสงสัย รวมทั้งการให้ความรู้หรือการฝึกอบรม ให้ประชาชนรู้จักการป้องกันตนเองหรือช่วยตนเองได้ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ

(๑๒.๔) บริหารจัดการที่มีส่วนร่วม ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการชายแดนในเรื่องต่าง ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนไว้วางใจเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีความเป็นเจ้าของร่วมกันของประชาชน

(๑๒.๕) สร้างความสัมพันธ์ไมตรีกับประชาชนเพื่อนบ้านในชายแดน ประชาชนไทยกับประชาชนเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้ชิดติดกัน ควรจะรู้จักกันและมีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน เพื่อมิให้มีการกระทบกระทั่งทะเลาะกันและก่อความไม่สงบสุข รวมทั้งช่วยกันปกป้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงในเขตชายแดนร่วมกัน

(๑๒.๖) บริหารจัดการชายแดนตามปฏิญญาอาเซียน ด้วยสามเสาหลัก ของประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยประชาคมการเมืองและความมั่นคง ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม และประชาคมเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความสมดุลและรักษาประโยชน์สูงสุดของอาเซียนเพื่อแก้ไขปัญหา หรือความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างสันติวิธี

(๑๒.๗) ลดและแก้ไขความขัดแย้งต่อข้อพิพาทระหว่างเพื่อนบ้าน ในเรื่องพื้นที่ทับซ้อน ทั้งทางบกและทางทะเล ด้วยการเจรจาอย่างสันติวิธี บนพื้นฐานการสานประโยชน์ร่วมกัน

(๑๓) การจัดการเตรียมความพร้อมของรัฐ องค์กรของรัฐ ทั้งในส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง ต้องเตรียมความพร้อมทั้งงบประมาณ บุคลากรและเทคโนโลยี สนับสนุนการบริหารจัดการ ชายแดนโดยเฉพาะ เมื่อมีเหตุไม่ปกติเกิดขึ้น รวมทั้งการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เจ้าหน้าที่ในชายแดน การกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการชายแดนอย่างต่อเนื่อง

(๑๔) การแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นการกระทำผิด โดยละเมิดกฎหมายของผู้ก่อการกำเริบในประเทศอื่น แล้วมีผลเสียหายเชื่อมโยงมาสู่ประเทศไทย เช่น อาชญากรรมข้ามชาติเกี่ยวกับโสเภณี ยาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ ค่าของเถื่อน อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี รวมถึงการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ ตระหนักและให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความเสียหาย แก่ชีวิตทรัพย์สินของประชาชนและความมั่นคงของประเทศ จึงมีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีนโยบายที่จะสร้างจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของเจ้าหน้าที่ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติแต่ละประเภท สร้างจิตสำนึกในเรื่องธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อสังคม กำกับดูแลหน่วยงานที่กำกับดูแลองค์กรภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ให้มีประสิทธิภาพ ร่วมมือกับภาครัฐแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปรับปรุงกฎหมายการบังคับใช้กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบที่มีคุณภาพ มีระบบการตรวจสอบหนังสือเดินทางและการตรวจลงตรา ที่มีประสิทธิภาพ มีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านอาชญากรรมข้ามชาติ ให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงกับนานาชาติ

(๑๕) การสร้างความมั่นคงทางทะเล ผลประโยชน์ของชาติทางทะเลที่สำคัญ จะเกี่ยวข้องกับอำนาจอธิปไตยบูรณาภาพแห่งดินแดน สิทธิประชาธิปไตยและเขตอำนาจของชาติทางทะเล ความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความเจริญรุ่งเรือง ความสมบูรณ์มั่งคั่ง ยั่งยืนของชาติ และความอยู่ดีมีสุข ของประชาชน ประโยชน์สูงสุดและการมีเกียรติ ศักดิ์ศรี และเป็นที่ยอมรับในประชาคมระหว่างประเทศ ตระหนักถึงการสร้างความมั่นคงทางทะเลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะเป็นการปกป้องและรักษาอำนาจอธิปไตย การคุ้มครองและรักษาชีวิต สิทธิและทรัพย์สินของประชาชน การจัดการและควบคุมการใช้ทะเล ให้มีความสุขสงบเรียบร้อย ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางทะเล พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การใช้กฎหมายและการบริหารจัดการทางทะเลให้มีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดนโยบายไว้เป็นแนวดำเนินการ

โดยจะดำเนินการทั้งในเชิงรุก เชิงป้องกันและปราบปรามอย่างเหมาะสม การดำเนินการบนพื้นฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศ การดำรงเกียรติยศและศักดิ์ศรีของประเทศ การใช้อำนาจของชาติอย่างสมดุลและเหมาะสม และพื้นฐานของความสอดคล้องกับหลักการและพันธกรณีต่าง ๆ พร้อมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพความมั่นคงทางทะเล การคุ้มครองการใช้ประโยชน์ทางทะเล การสร้างความสงบเรียบร้อยและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทะเล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์กรความรู้และความตระหนักรู้ ความสำคัญของทะเล รวมทั้งการบริหารจัดการผลประโยชน์ของชาติทางทะเลโดยองค์กรของรัฐให้มีประสิทธิภาพ

(๑๖) การบูรณาการอาเซียนและการเชื่อมโยงประเทศไทยสู่ประชาคมโลก อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ เพื่อความร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคง ตระหนักถึงความสำคัญของการบูรณาการอาเซียนกับประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก เพื่อให้ประเทศไทยซึ่งเป็นเสมือนครอบครัวหนึ่งในอาเซียนและประชาคมโลกมีความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ การทหาร และการบริหารส่งเสริมสันติภาพ เพื่อความมั่นคง ความเจริญรุ่งเรือง เพื่อประสิทธิภาพของเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมทั้งมียุทธศาสตร์เชิงรุก ด้านต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนและเสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก อันจะนำไปให้ประเทศไทยได้เสริมสร้างความเข้มแข็งได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสามารถแข่งขันในสมาคมโลกได้ จึงมีนโยบาย ดังนี้

(๑๖.๑) ให้ความร่วมมือในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อผลประโยชน์ ในอำนาจการต่อรองทางเศรษฐกิจ การส่งออกและการนำเข้าสินค้า ความสะดวกในการติดต่อและแข่งขัน กับภูมิภาคอื่น

(๑๖.๒) ให้ความร่วมมือในประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เพื่อให้ประชากรอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและมีความมั่นคงปลอดภัย

(๑๖.๓) ให้ความร่วมมือในประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อให้ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงทางการพัฒนาทุก ๆ ด้าน มีสังคมเอื้ออาทร โดยจะมีแผนงานสร้างร่วมมือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม ความยั่งยืน สิ่งแวดล้อมและการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน การลดช่องว่างทางการพัฒนา เป็นต้น

(๑๖.๔) ปฏิรูป พัฒนากฎบัตรอาเซียน เคารพเอกราชอธิปไตย ความเสมอภาคแห่งดินแดน ระวังข้อพิพาทโดยสันติ ไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐประเทศอื่น ยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาลและประชาธิปไตย ตลอดจนเคารพในวัฒนธรรมภาษาและศาสนา ที่แตกต่างของประชาคมอาเซียน นำเสนอกฎบัตรที่จะเป็นประโยชน์ต่ออาเซียน

(๑๖.๕) เชื่อมโยงประเทศไทยสู่ประชาคมโลก เป็นการแสวงหา ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม การศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การทหาร กับประเทศพัฒนาแล้ว ทั้งประเทศในทวีปเอเชีย อเมริกา ออสเตรเลีย ยุโรป และประเทศอื่นในประชาคมต่าง ๆ เพื่อรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือวิทยาการใหม่ ๆ อันจะทำให้ประเทศมีความเข้มแข็งและมีความสามารถในการแข่งขันเป็นที่ยอมรับ มีศักดิ์ศรีในเวทีโลก

ข้อ ๑๘.๔ ด้านนโยบายด้านการต่างประเทศ

การสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศที่แนบแน่น จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง อย่างยั่งยืน นโยบายที่จะเป็นมิตรและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้เข้มแข็ง จะส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านกับนานาชาติ ทั้งระดับภูมิภาคและระดับโลกให้เป็นที่เชื่อมั่น และยอมรับของประเทศต่าง ๆ ยึดมั่นตามพันธกรณีของไทย ตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎบัตรสหประชาชาติ รวมถึงปฏิญญาสากล ส่งเสริมการขยายความสัมพันธ์ไมตรีและความสัมพันธ์ในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา การวิจัยและการพัฒนา รวมทั้ง สร้างความร่วมมือกับนานาประเทศ เพื่อส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การแก้ปัญหาในประชาคมโลก โดยสันติวิธี ดังนี้

(๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์การระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากล ในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้เชี่ยวชาญ ฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๓) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรม ผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๔) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครองและบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๕) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านปฏิบัติการทางการทูต

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุดโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำให้ลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลางในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๙) ให้ความร่วมมือกับองค์กระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๑๐) กระทบความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกันและให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๘.๕ ด้านนโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

ปัจจุบันโครงสร้างของประชากรไทย เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งมีประชากรผู้สูงอายุสูงขึ้นและจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สวนทางกับอัตราการเกิดที่ลดลง คนไทยบางส่วนยังขาดปัจจัยสี่ในการดำรงชีพ มีรายได้น้อยมีภาวะหนี้สิน ว่างาน ติดสารเสพติดและก่ออาชญากรรม ไม่ได้ใช้ศักยภาพของตน ประกอบสัมมาอาชีพอย่างเต็มความสามารถ สังคมบางกลุ่มยังไม่มีความรักใคร่ปรองดองกัน มีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งการเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ มีความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในสังคม พรรคครุไทยเพื่อประชาชนได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและปัญหาทางสังคมไทย จึงมีนโยบายที่จะสร้างความคุ้มครองสวัสดิการสังคม ส่งเสริม ความร่วมมือทางวัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาสังคมให้มีอัตลักษณ์ของความเป็นไทย พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสังคมที่มั่นคง มีความเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นสังคมสันติสุข นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติ โดยมีแนวทาง ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ
ทั้งผู้ใช้แรงงานครอบครัว ผู้ว่างงานร่วมจนกระทั่งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
- (๒) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงาน
และสังคมแห่งชาติและเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด
- (๓) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติ
สำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำเนินชีวิตภายหลังจาก
การเกษียณอายุ
- (๔) จัดตั้งศูนย์สารนิเทศ และสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน
การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ
การให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมแก่ประชาชน เกษตรกร
ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ
- (๖) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน
และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน
- (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม
และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ
- (๘) เพิ่มความมั่นคงในการทำงาน และหลักประกันในการทำงาน
แก่ผู้ใช้แรงงานที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รับรอง
ในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอดและอื่น ๆ
- (๙) ขยายการว่าจ้างงานทางภาครัฐและเอกชนให้มากยิ่งขึ้น และให้มีองค์กร
ของรัฐมาดำเนินการควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป
- (๑๐) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน
และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น
- (๑๑) การจัดสวัสดิการให้มีประสิทธิภาพให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงบริการสวัสดิการ
อย่างเท่าเทียมกันโดยเฉพาะ ผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงวัย เด็ก สตรีและผู้พิการ ได้แก่

(๑๑.๑) จัดที่อยู่อาศัย คนไทยทุกคนต้องมีบ้านอยู่เป็นของตนเองอย่างมั่นคง จะจัดที่อยู่อาศัยให้กับคนไร้บ้าน และชวนคนเข้าบ้านอย่างมีความสุข เพราะบ้านเป็นปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิตที่สำคัญ จากนั้นจะต้องดูแลความเป็นอยู่ที่ดีตามอัตภาพ

(๑๑.๒) ลดค่าของชีพแก่ผู้มีรายได้น้อย ได้แก่ การรักษาสุขภาพ การศึกษาและการคมนาคมขั้นพื้นฐานฟรี เป็นต้น

(๑๑.๓) เสริมสร้างขวัญกำลังใจ ผู้มีจิตอาสาและอาสาสมัคร โดยให้สวัสดิการต่าง ๆ เป็นการตอบแทนอย่างเหมาะสม

(๑๒) การต่อต้านยาเสพติดทุกประเภทที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย และทำให้เกิดปัญหาสังคมหลายด้าน รัฐจะต้องดำเนินการปราบปรามยาเสพติดอย่างเฉียบขาด บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๓) การสร้างสันติสุขในสังคม พลุกจិតสำนึกให้คนไทยเป็นผู้ที่มีน้ำใจ เป็นมิตรไมตรี มีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้หน้าที่ ไม่นิยมความรุนแรง ยึดสังคมเป็นศูนย์กลาง ให้ประเทศไทยเป็นสังคมอุดมสันติสุข อันได้แก่

(๑๓.๑) สร้างจิตอาสาในสังคม โดยการรณรงค์ใช้กิจกรรมการให้การศึกษาและสื่อต่าง ๆ ที่เหมาะสม

(๑๓.๒) ปราบปรามอาชญากรรม ทั้งอาชญากรรมภายในประเทศ และอาชญากรรมข้ามชาติ ทำให้สังคมไทยไม่มีสันติสุข จึงต้องมีการจัดการอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ

(๑๓.๓) รณรงค์ให้คนในสังคม ตระหนักรู้ในหน้าที่ มีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมายเห็นประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ

(๑๔) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของประชาชน โดยเฉพาะประชาชน ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนทุกช่วงวัย ต้องได้รับการศึกษา มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ การขัดเกลาทางสังคม อันได้แก่

(๑๔.๑) ให้การศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานที่เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม เพื่อเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ในการดำรงชีวิต ตามการเปลี่ยนแปลงของแต่ละช่วงวัย

(๑๔.๒) พัฒนาศักยภาพ อันรวมถึงการพัฒนาความรู้ทักษะ และสมรรถนะในการประกอบสัมมาอาชีพสูงขึ้น

(๑๔.๓) ชัดเกลาทางสังคม โดยการปลูกฝังระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และอุดมการณ์ที่ถูกต้อง ตลอดจนปลูกฝังความมุ่งหวัง การรู้จักบทบาทหน้าที่ของพลเมืองให้เป็นคนที่มีอารยธรรม

(๑๔.๔) สร้างคนให้มีสุขภาวะที่ดีและการสร้างความอยู่ดีมีสุข ของครอบครัวไทย

(๑๕) การสร้างโอกาสความเสมอภาคเท่าเทียมทางสังคม ให้คนทุกเพศทุกช่วงวัย ได้รับสวัสดิการจากรัฐ การประกอบสัมมาอาชีพและความเป็นธรรมในสังคมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

(๑๖) การลดความเหลื่อมล้ำ เน้นการลดความเหลื่อมล้ำของผู้ด้อยโอกาสทุกช่วงวัย ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา รวมทั้งการเข้าถึงการบริการด้านความยุติธรรมและสาธารณสุข

(๑๗) การป้องกันและแก้ไขการค้ำมนุษย์ จะครอบคลุมถึงการจัดการ การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัยหรือการรับไว้ ซึ่งบุคคลด้วยวิธีการชู้เชื้อและรูปแบบอื่น ๆ ประเทศไทยถูกจัดระดับตามกฎหมายการป้องกันการค้ำมนุษย์ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา อยู่ในระดับสอง ซึ่งถือว่าเป็นการค้ำมนุษย์ระดับเลวร้าย มีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศเป็นปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยต้องแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานกฎหมาย โดยสมบูรณ์

(๑๘) การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและขอทาน ประเทศไทยมีแรงงานต่างด้าว ทั้งที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย รวมถึงขอทานเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยได้รับผลกระทบ ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของชาติ จึงต้องบริหารจัดการด้วยความละเอียดอ่อน ตระหนักถึงความเป็นมนุษยชาติ ไม่กระทำทารุณและการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์

(๑๙) การส่งเสริมการกีฬา อันจะมีผลต่อการดูแลสุขภาพของประชาชน ให้แข็งแรง มีจิตใจเป็นนักกีฬาที่เข้มแข็ง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย พัฒนาคนสู่การเป็นนักกีฬาสมัครเล่น และนักกีฬาอาชีพ ตลอดจนผู้ฝึกสอนและกรรมการตัดสินระดับชาติ ระดับนานาชาติ

(๒๐) การจัดระบบนิเวศความเป็นอยู่ของคนอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย พื้นที่สีเขียว ภูมิทัศน์ที่ร่มรื่นสวยงามของชุมชน สวนสาธารณะและสถานที่นันทนาการที่มีคุณภาพมาตรฐาน

(๒๑) การส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรม ประเทศไทยมีศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณีสืบทอดมาอย่างยาวนาน ซึ่งถือเป็น อัตลักษณ์ของประเทศ เป็นความภาคภูมิใจ จึงต้องให้การส่งเสริม และสนับสนุนอย่างเต็มที่ รวมถึงให้การดูแล ส่งเสริม และสนับสนุนศิลปินทุกแขนง ให้ได้รับความสะดวก และยุติธรรมอย่างเหมาะสม

(๒๒) การปฏิรูปสื่อสารมวลชน ให้มีความสำคัญและสนับสนุนการ มีเสรีภาพของสื่อมวลชนในการรายงานข่าว แสดงความเห็นและวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล อย่างเป็นธรรมโดยปราศจากอคติ ให้มีความสำคัญกับองค์กรวิชาชีพเพื่อการยกระดับมาตรฐานสื่อมวลชน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อปฏิบัติให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ สื่อสารมวลชน รักษาผลประโยชน์ของประชาชน ให้ได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณภาพ มีสมดุล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์รายการและเนื้อหาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถตรวจสอบการทำงานของสื่อย้อนกลับ อีกทั้งสร้างมาตรการในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย จากผลกระทบจากข่าวสารที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือไร้จรรยาบรรณทางวิชาชีพ

ข้อ ๑๘.๖ ด้านนโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียม ดำรงชีพออย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ในสังคม ดังนี้

(๑) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลให้ความอนุเคราะห์ แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบและไม่สมประกอบอันเกิดจาก อุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

(๒) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดา มารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๓) ให้การสนับสนุนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางด้านการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานรัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดี และมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๔) ออกกฎหมายลงโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรม และไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

(๕) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงานจะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๖) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๗) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนสิทธิของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๘) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

ข้อ ๑๘.๗ นโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

พรรคครูไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการต่อต้านยาเสพติด และโรคติดต่อที่รุนแรงที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้การต่อต้านยาเสพติด และโรคติดต่อที่รุนแรง สามารถดำรงชีวิอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านการต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง ดังนี้

(๑) ให้ความเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศได้

(๒) ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศให้มากที่สุดซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ

(๓) ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเฉื่อยปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศที่อาจก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อมีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ

(๔) ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิตการจำหน่าย และการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๕) ให้ความสำคัญคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด ใช้วิธีการทางการแพทย์ให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม

(๖) สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหาร และตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๗) ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเฉียบขาด

(๘) ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด

ข้อ ๑๘.๘ นโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการ

พรรคครุไทยเพื่อประชาชน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการที่ให้โอกาสคนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ด้านการกีฬาและนันทนาการอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมที่เท่าเทียม สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ใช้ศักยภาพช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติให้ก้าวข้ามประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ดำรงชีพอย่างมีความสุข สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก จึงได้กำหนดนโยบายด้านการกีฬาและนันทนาการ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการกีฬาและรักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อให้กับประเทศชาติต่อไป

- (๒) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น เพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ
- (๓) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- (๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้
- (๕) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชนโดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขันและสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่

หมวด ๔

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมือง และตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๙ โครงสร้างของพรรคครุไทยเพื่อประชาชน ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
- (๒) คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) คณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง
- (๔) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๒๐ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)

- (๓) เลขธิการพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขธิการพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๕) เற்றுฎีกพรรคการเมือง
- (๖) ผู้ช่วยற்றுฎีกพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง
- (๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๙) โฆษกพรรคการเมือง
- (๑๐) รองโฆษกพรรคการเมือง (มีมากกว่า ๑ คนได้)
- (๑๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองตามนโยบายที่สำคัญ (มีมากกว่า ๑ คนได้)

ข้อ ๒๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามข้อ ๒๐
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่งต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคนและผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องอยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๒๒ กรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๒๓ ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองมิได้

ข้อ ๒๔ ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง ตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองของหัวหน้าพรรคการเมืองสิ้นสุดลง

ตามข้อ ๒๔

(๓) กรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการบริหาร พรรคการเมืองทั้งหมด

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป หากไม่มีหัวหน้าพรรคการเมืองให้รองหัวหน้าพรรคการเมือง ตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมืองให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป โดยให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองตามลำดับทำหน้าที่ แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมืองให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองที่เหลืออยู่ ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร พรรคการเมืองชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๓) ให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป หากไม่มีหัวหน้าพรรคการเมืองให้รองหัวหน้าพรรคการเมือง ตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมืองให้กรรมการบริหาร พรรคการเมืองที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย พรรคการเมืองข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกพรรคการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองกระทำการในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้งหรือการเลือกมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนหรือโครงการที่จะดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๔) ดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๕) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองตลอดจนจัดทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมืองให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๖) ตรวจสอบและควบคุมมิให้มีการนำเงินหรือทรัพย์สินของพรรคการเมืองไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๗) กรณีพรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองหรือยุบพรรคการเมือง ยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่อยู่จนกว่าการชำระบัญชีจะแล้วเสร็จ แต่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในนามพรรคการเมืองที่สิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองหรือยุบพรรคการเมืองมิได้

(๘) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคการเมืองและข้อบังคับพรรคการเมือง

(๙) ควบคุมมิให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ใช้เกินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๐) เลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงาน เฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรคการเมืองแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคการเมือง

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่หัวหน้าพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่เลขาธิการพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๕) เภรัณญิกพรรคการเมือง มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) ผู้ช่วยเภรัณญิกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่เภรัณญิกพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการตรวจสอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง และจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองให้ตรงตามความเป็นจริงและต้องให้สมาชิกพรรคการเมืองตรวจดูได้โดยสะดวก ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคการเมืองรวมทั้งประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคการเมือง ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๙) โฆษกพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) แลกงมตติที่ประชุมของพรรคและแลกเปลี่ยนกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๑๐) รองโฆษกพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่โฆษกพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

ฝ่ายเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๑) ผู้อำนวยการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับงานทั่ว ๆ ไปของพรรคการเมือง ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๒) รองผู้อำนวยการพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่ผู้อำนวยการพรรคการเมือง หรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมอบหมาย

(๓) เจ้าหน้าที่อื่น ๆ ให้มีเจ้าหน้าที่ตามคำสั่ง และประกาศของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๓

สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๘ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคการเมืองในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคการเมืองแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเขตจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๒๙ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง เมื่อเขตเลือกตั้งใดหรือเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งหรือเขตจังหวัดนั้นตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนอาจจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองกำหนดสถานที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง และเมื่อหัวหน้าพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หัวหน้าพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบให้จัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๕) เภรัณูภิสภาพรรคการเมือง
- (๖) ผู้ช่วยเภรัณูภิสภาพรรคการเมือง
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง
- (๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง
- (๙) โฆษกสาขาพรรคการเมือง
- (๑๐) กรรมการบริหารสาขาพรรคการเมืองตามนโยบายที่สำคัญ

ข้อ ๓๑ กรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี วาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง หรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๓๐
- (๒) เลือกหัวหน้าสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกตำแหน่งอื่น ๆ จนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง หรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองโดยวิธีเปิดเผยหรือลับ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย พรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขการใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคมและความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย
- (๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน
- (๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล
- (๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับ ในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน
- (๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(ก) จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมือง

(ข) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมือง

(ค) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ง) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(จ) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวง ของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าสาขาพรรคในกิจการที่หัวหน้าสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่
สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการ
สาขาพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๕) เภรัณยูิกสาขาพรรคการเมือง มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ - รายจ่าย
บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของสาขาพรรคการเมืองตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองกำหนด

(๖) ผู้ช่วยเฬรัณยูิกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่เฬรัณยูิก
สาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๗) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิก
สาขาพรรค

(๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจตามที่นายทะเบียน
สมาชิกสาขาพรรคการเมืองมอบหมาย

(๙) โฆษกสาขาพรรคการเมือง มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ ความเป็นกรรมการสาขาพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้หัวหน้า
สาขาพรรคการเมืองแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน
จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง
หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

ลำดับต้นทำหน้าที่แทนถ้าไม่มีรองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ให้กรรมการสาขาพรรคการเมือง
ที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนในคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่
เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาของพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) กรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมือง
ทั้งหมดในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่
ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการ
สาขาพรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง
คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคการเมืองเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้ง
คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะดำเนินการเอง
หรือจะมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๓๗ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมือง
ไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่สาขาพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ส่วนที่ ๔

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๓๘ ในจังหวัดที่มีได้เป็นที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง ถ้าพรรคการเมืองนั้นมีสมาชิก
ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน พรรคการเมืองนั้นอาจแต่งตั้งสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนา
อยู่ในจังหวัดนั้นซึ่งมาจากการเลือกของสมาชิกดังกล่าวให้เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้
ตามจำนวนที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในจังหวัดนั้น

ข้อ ๓๙ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เมื่อจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมือง
ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งเกินหนึ่งร้อยคน ให้สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจัดประชุม
เพื่อดำเนินการเลือกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดโดยในการลงคะแนนให้สมาชิกพรรคการเมือง

มีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเสร็จสิ้นแล้วให้นับคะแนนและประกาศผลการนับคะแนนแล้วรายงานชื่อสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสามลำดับแรกให้หัวหน้าพรรคการเมืองโดยเร็วและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในกรณีที่คะแนนเท่ากันให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคการเมืองในการพิจารณาแต่งตั้งและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่แต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในกรณีที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดลำดับแรกไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๐ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่มีประกาศแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และอยู่รักษาการต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งตัวแทนพรรคการเมืองชุดใหม่ ซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระ

ข้อ ๔๑ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจและความอยู่เย็น เป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๔๒ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) หัวหน้าพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
สั่งให้ออกจากการเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หมวด ๕

การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง

และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๔๓ การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง

(๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรคการเมือง

(๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรคการเมือง

(๓) ประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคการเมืองให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

ข้อ ๔๔ การบริหารจัดการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรคการเมือง

(๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองในพื้นที่ที่รับผิดชอบของจังหวัด

(๓) ประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคการเมืองให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๕ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๔๖ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ที่มีอยู่ของพรรคการเมืองหรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคนแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า มีสิทธิเข้าชื่อกัน ยื่นคำร้องขอให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมืองได้

ข้อ ๔๗ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหาร พรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน

(๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัด

(๔) สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๔๘ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองตามข้อ ๔๗ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่า สองร้อยห้าสิบคนการลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้น อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๙ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรค ไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคการเมือง เป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมใหญ่ เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๐ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง หรือนโยบายของพรรคการเมือง

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง เลขานุการพรรคการเมือง เหนรัญญิพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองและกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงินและการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง ที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(๗) กิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมือง การลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผย แต่การลงมติเลือกบุคคล ตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๕๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งกำหนดการประชุม ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคการเมือง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๕๓ องค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) สมาชิกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๔ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๕๓ ต้องมีรวมกันทั้งหมด ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๕ ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ถ้าหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มาประชุมเลือกตั้ง กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ในที่ประชุม

ข้อ ๕๖ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองหรือกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวันเวลาและสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องมีกรรมการบริหารพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่มีอยู่ในขณะนั้นซึ่งจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคการเมืองไม่อาจมาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคการเมืองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๙ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๖๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องมีกรรมการสาขาพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุม หากหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองได้ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมืองเป็นเลขานุการในที่ประชุมถ้าเลขานุการสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการสาขาพรรคการเมืองทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ถือเป็นเสียงข้างมาก

หมวด ๗

สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๖๒ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงาน ในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนักกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิด ฐานฟอกเงิน

(๕) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น ตามมาตรา ๑๑ หรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมืองอื่นตามมาตรา ๑๘

ข้อ ๖๓ ถ้าสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคการเมือง ด้วยตนเองพร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่พรรคการเมืองกำหนดสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมือง เริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๖๔ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖๒ เว้นแต่เป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญและเป็นการบวชตามประเพณีนิยม แต่ในระหว่างมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวจะใช้สิทธิในฐานะสมาชิกพรรคการเมืองมิได้

(๔) ไม่ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน

(๕) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๖) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๕) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมติของพรรคการเมืองต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง

ข้อ ๖๕ สมาชิกพรรคการเมืองมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรคการเมือง

(๒) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

(๓) ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงที่ปรึกษาพรรคการเมือง

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๖๖ สมาชิกพรรคการเมืองมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

ข้อ ๖๗ ความรับผิดชอบของพรรคการเมืองต่อสมาชิกพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) ส่งเสริมสถานภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) ให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคการเมืองเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๘

มาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๖๘ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๖๙ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๗๐ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๗๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๗๒ ต้องไม่ขอไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗๓ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๗๔ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๗๕ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๗๖ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติโดยไม่หวังไหว ต่ออิทธิพล กระแสสังคมหรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแห่งสถานภาพ

ข้อ ๗๗ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุม ฝ่ายข้างมากและเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๗๘ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

ข้อ ๗๙ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรม แก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๘๐ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๘๑ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบของตน เรียกรับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใด ในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๘๒ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ หรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน ในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๘๓ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการลวงลະเมิดหรือคุกคามทางเพศจนเป็นเหตุทำให้ ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะ จำต้องยอมรับในการกระทำนั้นไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำ ให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๘๔ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๘๕ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๘๖ รักษาความลับของพรรคการเมือง และระเบียบแบบแผนของพรรคการเมือง

ข้อ ๘๗ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๘๘ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๘๙ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๙

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ และการคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๐ เมื่อมีกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองต้องจัดให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๙๑ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองซึ่งมาจากภาคละหนึ่งสาขา
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจำนวนสามคน

ข้อ ๙๒ ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกที่มีขึ้นภายหลังจากวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามข้อ ๙๑ ประกอบด้วย กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน และตัวแทนสมาชิกที่พรรคการเมืองเลือกจำนวนเจ็ดคน

ข้อ ๙๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๙๔ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งในจังหวัดใด ต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในจังหวัดนั้น ในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งสาขาหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคการเมืองนั้นกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้น เป็นสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๙๕ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัครจากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งรายชื่อผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้งทั้งที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) ให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครของแต่ละเขตเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) และ (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่จะเสนอให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๘๖ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วยในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งสาขาหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใดให้พรรคการเมืองนั้นกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้น เป็นสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๘๗ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครและการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) ให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เสนอรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้คณะกรรมการสรรหา

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครและเสนอรายชื่อตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินหนึ่งร้อยรายชื่อ โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๓) จากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แล้วส่งบัญชีรายชื่อดังกล่าวทั้งที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งพร้อมเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อแล้วจัดลำดับตามที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้สามารถใช้สิทธิการเป็นสมาชิกในจังหวัดใกล้เคียงที่มีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

การดำเนินการตามข้อ ๘๗ วรรคสองให้เป็นไปตามประกาศของพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน

ข้อ ๘๗/๑ ห้ามมิให้ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองผู้ใดยินยอมให้บุคคลใดที่มีได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองเข้าแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมหรือให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในการดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑

ส่วนที่ ๔

ข้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๘ ในการเลือกตั้งทั่วไป การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ ให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๘๕ และข้อ ๘๗ เว้นแต่กรณีที่เป็นกรณีส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทนการเลือกตั้งที่เป็นโมฆะ หรือการเลือกตั้งใหม่ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือกรณีผู้สมัครตายก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณา

แต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๘๙ กรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปให้พรรคประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไปเพื่อเชิญชวนให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และสมาชิกพรรคการเมือง เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม จากรายชื่อบุคคลที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสมาชิกพรรคการเมือง เสนอมา เพื่อเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีไม่เกินสามรายชื่อ และแจ้งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคการเมืองจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้

ข้อ ๑๐๐ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๘๙ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อ โดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่เคยทำหน้าที่อื่นยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่นในการเลือกตั้งคราวนั้น การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๑๐๑ กรณีที่จะมีการแต่งตั้งบุคคลเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้พรรคการเมือง ประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไปเพื่อเชิญชวน ให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และสมาชิกพรรคการเมือง เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม จากราชชื่อบุคคลที่กรรมการบริหารพรรคการเมือง กรรมการสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสมาชิกพรรคการเมือง เสนอมา เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง

สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๒ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่บริหารการเงิน ทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมืองหรือที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับหรือจ่าย โดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รายการนั้นเกิดขึ้น และสรุปรายงานให้พรรคการเมืองทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือในเขตจังหวัดที่ตนเป็นตัวแทนและปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาของพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๓ การลงรายการบัญชีของพรรคการเมืองต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วน โดยต้องจัดทำภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) บัญชีแยกประเภทและบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง

และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๔ พรรคการเมืองอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินทุนประเดิมของพรรคการเมือง
(๒) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
(๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรคการเมือง
(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมือง

(๕) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค

(๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมือง

(๗) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๐๕ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติในท้องถิ่น

ข้อ ๑๐๖ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง หรือสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๐๗ เมื่อพรรคการเมืองดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง จัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย รายการ จำนวนเงิน หรือมูลค่าของสินค้า หรืออัตราค่าบริการแต่ละประเภทให้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๑๐๘ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๐๙ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุ ของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุ ของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็น การเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่น นอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๑๑๐ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมืองต้องกระทำโดยเปิดเผยและแสดงวัตถุประสงค์ ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคการเมืองอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๑๑ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงาน สาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมืองสาขาพรรคการเมือง สถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสถานที่พรรคการเมืองเห็นสมควร

ข้อ ๑๑๒ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลง ให้หัวหน้าพรรคการเมือง จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุน และจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย

ข้อ ๑๑๓ การจัดกิจกรรมระดมทุนให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและนำไปแสดง ในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๑๔ การจัดกิจกรรมระดมทุนต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร จนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็น การเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่นนอกจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๕ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองเปิดบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เปิดบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๑๖ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสดให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมือง นำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๑๕ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาคเป็นตั๋วแลกเงิน หรือเช็คจะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๗ เมื่อมีการบริจาคให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับบริจาคและให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ให้แก่พรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอาจนำส่งแก่พรรคการเมืองได้ ให้ผู้รับบริจาค แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริจาคมานั้นให้พรรคการเมืองทราบ

ข้อ ๑๑๘ เมื่อพรรคการเมืองได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๑๗ ให้ออกใบเสร็จรับเงิน หรือหลักฐาน การรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดภายในวันที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่งใบเสร็จรับเงิน หรือหลักฐานการรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๑๙ ให้พรรคการเมืองบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ของพรรคการเมืองให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ของพรรคการเมือง
- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งผู้รับบริจาค

- (๔) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรคการเมืองและเหรียญกษาปณ์พรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๐ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศบัญชีรายชื่อผู้บริจาค จำนวนเงิน รายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาท พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาค เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือนแล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประกาศ

การตีราคาทรัพย์สิน หรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคให้คำนวณราคาทรัพย์สินอัตราเช่า ค่าตอบแทนหรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องที่นั้น

ข้อ ๑๒๑ บุคคลใดจะบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมือง มีมูลค่าเกินสิบล้านบาทต่อพรรคการเมืองต่อปีมิได้ และในกรณีที่มีบุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองไม่ว่าพรรคเดียวหรือหลายพรรคเกินปีละห้าล้านบาทต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรรคการเมืองจะรับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกิดพรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๒ สมาชิกพรรคการเมืองต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าปีละยี่สิบลบาทแบบตลอดชีพไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท

เพื่อประโยชน์ในการรับรองระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของสมาชิก ให้ถือว่าระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีที่สมาชิกได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นครั้งแรกสิ้นสุดลงในวันสิ้นปฏิทินของปีเดียวกันนั้น และให้เริ่มต้นนับระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีถัดไปใหม่ โดยให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมและสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีเดียวกัน ทั้งนี้ สมาชิกอาจชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีถัดไปภายในกรอบระยะเวลาดังกล่าวเมื่อใดก็ได้

หมวด ๑๓

การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๒๓ การเลิกพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๔ ในกรณีที่พรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง ให้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

๒. กรรมการบริหารพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน ลาออกจากตำแหน่ง จำนวน ๑๓ คน ดังนี้

๒.๑ กรณี นายตรีเพชร ศรีกระภา ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลง เฉพาะตัวตามข้อบังคับพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๒ กรณี นายสิริชัย วงศ์พัฒน์กิจ ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลง เฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๓ กรณี นายเจริญ ชัยสิทธิ์ ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลง เฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๔ กรณี นายไพโรจน์ กระจ่างพันธ์ ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลง เฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครุฑไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๕ กรณี นายกัมปนาท มูลโต ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๖ กรณี นายปรัชญา มั่นทน ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๗ กรณี นายสินสมุทร สมัยพิทักษ์ ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๘ กรณี นายอำพล คำจม ลาออกจากรองหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๙ กรณี นายชัยพร ธนถาวรกิจ ลาออกจากเลขาธิการพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๑๐ กรณี นายสุพจน์ ดีสุข ลาออกจากนายทะเบียนสมาชิกพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๑๑ กรณี นางวิเชียรรัตน์ พึ่งกลิ่น ลาออกจากกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๑๒ กรณี นางกรรณิการ์ อัคริษะ ลาออกจากกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

๒.๑๓ กรณี นายอุทัย โวหาร ลาออกจากกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ตามหนังสือลาออกลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ โดยหัวหน้าพรรคครูไทยเพื่อประชาชนได้รับทราบ การลาออกดังกล่าวในวันเดียวกัน ทำให้ความเป็นกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒)

ดังนั้น จึงทำให้กรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนที่เหลืออยู่พ้นจากตำแหน่งทั้งหมด ตามข้อบังคับพรรคครูไทยเพื่อประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๕ วรรคหนึ่ง (๓) จำนวน ๑๐ คน ได้แก่

๑. นายปรีดา บุญเพลิง	หัวหน้าพรรค
๒. นายคมกริช พุดดี	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายมานะ สุดสงวน	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายจิระพงษ์ ถนอมดำรงศักดิ์	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายอนุพล มาตย์นอก	รองเลขาธิการพรรค
๖. นางสาวเพ็ญพักตร์ สูงสุมาลย์	รองเลขาธิการพรรค
๗. พันตำรวจเอก มนิต นิลพานิช	รองเลขาธิการพรรค
๘. นายณัฐวัฒน์ บุญเพลิงพันธ์	เหรัญญิกพรรค
๙. ว่าที่ร้อยตรีหญิง พรนภา ทองสุทธิ	ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค
๑๐. นายรอแม่ สาเมาะ	กรรมการบริหารพรรค

๓. กรณี ที่ประชุมใหญ่ที่สามัญพรรคครูไทยเพื่อประชาชน ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๖ มีมติเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคครูไทยเพื่อประชาชนชุดใหม่ จำนวน ๒๗ คน ได้แก่

๓.๑ นายปรีดา บุญเพลิง	หัวหน้าพรรค
๓.๒ นายชัยพร ธนถาวรกิจ	รองหัวหน้าพรรค
๓.๓ นายคมกริช พุดดี	รองหัวหน้าพรรค
๓.๔ นายตรีเพชร ศรีกระภา	รองหัวหน้าพรรค
๓.๕ นายกัมปนาท มุลโต	รองหัวหน้าพรรค
๓.๖ นายปรัชญา มั่นทน	รองหัวหน้าพรรค
๓.๗ นายจิระพงษ์ ถนอมดำรงศักดิ์	รองหัวหน้าพรรค
๓.๘ นางวิเชียรรัตน์ พึ่งกลิ่น	รองหัวหน้าพรรค
๓.๙ นายยอดยิ่ง เอกะกุล	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๐ นายเจริญ ชัยสิทธิ์	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๑ นายสิริชัย วงศ์พัฒนกิจ	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๒ นายอำพล คำจม	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๓ นายสำราญ แปกการिया	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๔ นายสินสมุทร สมัยพิทักษ์	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๕ นายวิชาญ ช่างวาด	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๖ นายพิศณุ ภูซังค์	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๗ นายมากอรี บูละ	รองหัวหน้าพรรค
๓.๑๘ นายไพโรจน์ กระจ่างพันธ์	เลขาธิการพรรค
๓.๑๙ นายจรูญ สืบพงษ์	รองเลขาธิการพรรค
๓.๒๐ นายสุพจน์ ดีสุข	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๓.๒๑ นางสาวจินตนา ดีสุข	ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรค
๓.๒๒ นายณัฐวัฒน์ บุญเพลิงพันธ์	เหรัญญิกพรรค

๓.๒๓	ว่าที่ร้อยตรีหญิง พรนภา ทองสุทธิ	ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์
๓.๒๔	ดาบตำรวจ มิตร มิตรระกาญจน์	โฆษกพรรค
๓.๒๕	นางประเสริฐศรี ทศโยธิน	รองโฆษกพรรค
๓.๒๖	นางกรรณิการ์ อัคริษะ	กรรมการบริหารพรรค
๓.๒๗	นายอุทัย โวหาร	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

แสวง บุญมี

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง